

CURIERUL MISSIONAR

„CÂT DE FRUMOASE SUNT PICIOARILE

CELOR CE BINEVESTESC CELE BUNE”

Anul XVII.

CELOR CE BINEVESTESC PACE

No. 4.

CUPRINS

Cum poți atinge ținta Săptămânii Mari
Servul înțelept
Țintele Săptămânii Mari pentru 1937
Un apel pentru extinderea Misiunilor
Chemarea tineretului
Pe urmele Maestrului
Țiparul în serviciul Evangheliei
O lucrare minunată
Răspunderea individuală
Focul pasiunii
Planul câștigării de suflete
Reforma sanitară
Ce vrei să fii?
Nepăsare, indiferență
Nedreapta împărțire a lui Cain
Studii din cartea lui Daniel
Cinci obiceiuri bune
5 minute misionare
Un exemplu
Pagina gospodarului
Lucrarea unei mame
Cursul de cetire
Diverse

Săptămâna Mare de Colportaj 3—10 Aprilie, 1937

PROGRAM

Sămbătă, 3 Aprilie, 1937

1. Cântare și rugă de deschidere.
2. Cor.
3. Raportul lucrării misionare din luna Martie.
4. Daruri pentru fondul de răspândire gratuită a literaturii.
5. Cântare specială.
6. Studiu biblic: „Servul înțelept”.
7. Anunțarea Săptămânii Mari. Planurile urmate anul acesta.
8. Lectură: „Pe urmele Maestrului”.
9. Lectură: „Răspunderea individuală”.
10. Lectură: Țintele Săptămânii Mari pentru 1937”.
11. Distribuirea literaturii, și împărțirea teritoriului de lucru. Se vor împărți și plicurile pentru aducerea de daruri în Sabatul dela 10 Aprilie.

12. Cântare de închidere.
13. Rugăciune de consacrare.
14. Cor.

Sămbătă, 10 Aprilie, 1937

1. Cântare și rugă de deschidere.
2. Cor.
3. Lectură: „Țiparul în serviciul Evangheliei”.
4. Lectură: „Un apel pentru extinderea misiunilor”.
5. Lectură: „O lucrare minunată”.
6. Cor sau muzică instrumentală.
7. Raportarea sumelor strânse în Săptămâna Mare.
8. Cântare și rugă de închidere.
9. Cor.

Cum poți atinge ținta Săptămânii Mari

1. Primind ținta care vă este pusă de către Conferință.
2. Folosind clasele școlii de Sabat ca grupe misionare, cu instructorul ca șef de grupă.
3. Împărțind ținta între aceste grupe misionare, și dând fiecărei grupe o țintă precisă de ajuns.
4. Conducătorul grupei să dea fiecărui membru din grupa sa o țintă.
5. Să fie la îndemână literatura care trebuie vândută, spr a se putea da fie-

cărui conducător de grupă partea sa care trebuie să fie distribuită membrilor.

6. Immănați plicurile, explicând că în acestea trebuie să se pună numai daruri.
7. Arătați că secretarul misionar trebuie să primească plata pentru literatură.
8. Dați indemnuri pentru aducerea de daruri pe lângă ceea ce a provenit din vânzarea de literatură.
9. Totalizați conținutul plicurilor, și în Sabatul dela 10 Aprilie anunțați suma adunată pentru misiuni.

Servul înțelept

Intrebare: Ce întrebare puse Isus cu privire la timpul nostru?

Răspuns: Matei 24, 45.

Intrebare: Spre a ilustra cele ce vrea să spună, ce pildă dădu el?

Răspuns: Pilda cu cele zece fecioare. Matei 25, 1.

Intrebare: Ce deosebire era între cele două grupe de fecioare?

Răspuns: a) „Cinci din ele erau ne-chibzuite, și cinci înțelepte”. Mat. 25, 2.
b) Numai cinci fecioare au intrat în-lăuntru. Mat. 25, 10.

c) Toate erau bune, dar aceasta nu era deajuns ca să li se deschidă ușa. Matei 25, 12.

Răspuns: Această pildă ne învață că numai servul înțelept va sta la masă de nuntă a Mielui.

Intrebare: Cine este servul înțelept?

Răspuns: „Cel înțelept câștigă suflete”. Prov. 11, 30.

Intrebare: Care va fi răsplata celui înțelept.

Răspuns: Matei 12, 3. „Unii dintre ei aveau coroane foarte strălucitoare; alții nu așa de strălucitoare. Unele coroane aveau multe stele; altele mai puține. Toți erau foarte mulțumiți cu coroanele lor”. — „Eperiențe și Viziuni”, p. 16.

Intrebare: Ce vor face cei înțelepți în ce privește învățătura lui Isus spre a câștiga suflete?

Răspuns: Prov. 1, 5.

„Fiecare membru al Comunității trebuie să studieze cum să ajute la înaintarea lucrării lui Dumnezeu atât în țară, cât și în țări străine”. — „Mărturiile”, Vol. 6, p. 29.

Țintele Săptămânii Mari pentru 1937

1. *Misiunea Africa ecuatorială franceză*

este un câmp cu 2.500.000 de locuitori, având foarte mari nevoi. Aproape că nu există limită pentru posibilitățile ce ne stau în față, în timp ce triburile apelează la fratele M. Fridlin și conlucrătorii săi de a întemeia lucrarea între ei.

2. *Misiunea Insulele Capului Verde*

Departele de coasta Africii în Oceanul Atlantic, fratele A. F. Raposo și soția sa fac o frumoasă lucrare între cei 150.000 de locuitori.

3. *Misiunea insulele Madeira*

Este un nou câmp cu 180.000 de locuitori cari trebuie câștigați. Sub con-

ducerea fratelui E. V. Hermanson s'au câștigat aproape 50 de membri.

4. *Misiunea insulele Azore*

Aceste insule au 275.000 de locuitori cari trebuie avertizați. Fratele E. P. Mansell și soția sa întreprind o lucrare foarte interesantă.

5. *Misiunea insula Reunion*

Fratele P. Girard și soția lucrează între cei 200.000 de locuitori de pe această insulă din oceanul Indian.

6. *Misiunea insulele Seychelles*

Fratele K. Sturzenegger și familia au ajuns acum de curând în această insulă din oceanul Indian. În câmpul lor au 27.000 de locuitori.

„Zelul și energia trebuie să fie întărite; talentele cari se ruginesc din cauza ne-activității trebuie să fie impinse la lucru. Glasul care ar zice: „Așteaptă; nu-ți lua asupra-ți sarcini cari îți sunt impuse”, este glasul iscoadelor fricoase. Acum avem nevoie de Calebi cari să iasă în frunte, — căpetenii în Izrael, cari cu cuvinte pline de curaj să dea un raport energic în favoarea unei acțiuni imediate”. — „Mărturiile”, Vol. 5, p. 383.

Un apel pentru extinderea Misiunilor

Anul acesta noi vom depinde de intrările din campania Săptămânii Mari spre a procura salariile, în total sau în parte, pentru credincioșii noștri lucrători în multe din câmpurile noastre misionare mai mici. De aceea este de neapărată nevoie ca această campanie să fie un adevărat succes. Noi nu putem și nu trebuie să lăsăm pe acești lucrători și familiile lor, cari au părăsit patria și pe cei iubiți ai lor spre a lucra pentru Domnul în aceste câmpuri îndepărtate, să ducă lipsă. Dumnezeu așteaptă din partea noastră ca să ne îngrijim de ei. El ne-a încredințat aceasta. Noi nu putem îngădui să-L desamăgim pe El care a făcut atât de mult pentru noi.

Mulți ani de-a rândul frații și surorile noastre din Diviziunea Europeană de Sud au făcut lucruri frumoase în campania din Săptămâna Mare; uneori au trecut peste țintele puse. Cu toate acestea cu durere trebuie să o spunem că anul trecut ținta n'a fost ajunsa, și aceasta a avut drept urmare greutatea în continuarea lucrării misionare. Pentru ca această experiență tristă să nu se mai repete și anul acesta, apelăm la toți membrii noștri, tineri și bătrâni din orice parte a Diviziunii Europene de Sud să depună o sfortare mai mare decât anul trecut. Dacă noi ne apucăm de aceasta cu tărie, putem, cu ajutorul și binecuvânta-

rea lui Dumnezeu, să facem ca această campanie să fie un succes triumfător pentru Domnul. Iubiți frați și surori, să nu obosim de a face fapte bune. Ne apropiem de sfârșitul acestei omeniri și nu ne putem îngădui să încetinim pasul. Noi trebuie să fim găsiți la lucrul Tatălui nostru.

V. Olson

Președintele Diviziunii Europene de Sud

Chemarea tineretului

În planul Său pentru vestirea soliei ingerului al treilea în toată lumea, Dumnezeu a rezervat un loc destul de mare și important pentru tineretul Mișcării Advente. El a făcut aceasta pentru că îi iubeste, și pentru că are încredere în ei. El știe că ei sunt tari, plini de curaj, optimiști și entuziaști. El mai știe, de asemenea, că atunci când se întorc la El, sunt credincioși, binevoitori și devotați, gata să întreprindă și să facă lucruri mari pentru El.

Chiar dela începutul Mișcării Advente, tineretul a jucat un rol important în rezeziunea dezvoltării ei, atât în țară cât și peste hotare. Cei mai mulți dintre misionarii trimiși în câmpurile misionare depărtate au fost tineri și tinere. Succesul lucrării de colportaj din toată lumea se datorește în mare măsură lucrătorilor serioși și credincioși recrutați din numărul mare de tineri, cari și-au închinat timpul și puterea lor acestei importante ramuri de lucrare. Tineretul nostru a făcut de asemenea lucruri minunate, ajutând la finanțarea lucrării de evanghelizare de pe întreg pământul. Prin școala de Sabat și alte căi, ei au adus neconținut daruri în tezaurul misiunilor, și în fiecare an au luat parte activă la campaniile de Toamnă și Săptămâna Mare. Mulțumim lui Dumnezeu pentru ajutorul și conlucrarea tinerilor noștri credincioși. Dumnezeu să-i binecuvinteze!

În Diviziunea Europeană de Sud avem în prezent o frumoasă armată a tinerilor. Când îi văd, fac ca și Pavel când a fost întâmpinat de frați pe calea Apia: Mulțumesc lui Dumnezeu și mă îmbărbătez. Iubiți tineri, eu contez pe voi, și Dumnezeu contează pe voi, spre a ajuta la terminarea acestei mari și mărețe lucrări. Oare nu li veți preda Lui inima voastră, vieța voastră, și tot ce aveți pentru terminarea lucrării Sale în lume? Oare nu veți lucra cu credincioșie și cu bucurie spre a vă împărtăși de ceea ce v'a fost hotărât în programul Său divin?

A. V. Olson.

Pe urmele Maestrului

Când Hristos era pe pământ, arăta prin minunile Sale că avea putere să mântuiască în chip desăvârșit. Prin vindecarea bolilor corpului, arăta că este în stare să îndepărteze păcatele din inimă.

Prin cuvântul Domnului demonii erau dați afară din cei pe cari pusese stăpânire. El face pe șchiopi să umble, pe surzi să audă și pe orbi să vadă. El curăță pe sârmanii leproși, vindecă pe paralizit și pe alții bântuiți de tot felul de boli.

Lucrarea începută de Hristos trebuie să fie dusă până la sfârșitul timpului. Inspirația lucrării Sale de ușurare a suferințelor omenesci a îndemnat pe mulți oameni din diferite părți să meargă pe urmele Sale. Și este un lucru reînviător să vezi oameni, cari acum câțiva ani în urmă erau canibali sălbatici și cruzi, iar acum sunt inspirați de pilda lui Hristos și își cosacră timpul și serviciul lor în lucrarea de ușurare a suferințelor omenesci.

Luga, cel care odată fusese sclav al șefului Tatagu, iar acum e pionier misionar în Gualdcanar, era foarte frământat neștiind ce să facă pentru un om al cărui picior fusese mâncat de o boală ingrozitoare ce bântuia pe insula aceea. Doctorii aproape nu mai avea deloc. El dorea să câștige încrederea satului din care era omul acesta, și își da seama că dacă putea să însănătoșeze piciorul acestui om, atunci și încrederea avea să fie câștigată. Se dăduse părerea că piciorul trebuie să fie tăiat spre a i se scăpa viața, dar din cauza furtunilor mari cari bântuiau în vremea aceea, era cu neputință să fie dus la spital.

Astfel Luga îl vizita adesea, și îi spăla rănilor cu apă din mare într-un vas de tînichie. Cu ocazia fiecărui tratament, el se ruga ca mâna divină a vindecării să se descopere. În același timp el povestea așa cum știa despre Marele Medic, și despre iubirea Sa pentru omenire.

Piciorul omului acestuia s'a făcut să-

nătos, și omul a rugat stăruitor pe Luga să vorbească și altora ceva despre interesantele istorioare pe cari le ascultase și el. Atunci Luga a trebuit să cheme alți învățători cari să-l ajute la menținerea interesului în partea aceea.

Este interesant să privești pe oameni cum vin la el cu multele lor necazuri, și să-l vezi cum le ajută, având mereu un surăs de iubire.

Este un fapt recunoscut că unde merge misionarul, fie alb sau negru, umblând pe urmele Maestrului, descoperind caracterul Său, nu numai bolile sunt vindecate, dar și inimile sunt schimbate și supuse puterii curățitoare a lui Dumnezeu.

Cu ocazia ultimei mele vizite de-a lungul coastei Gualdcanar, s'a dus vestea că noi o să trecem prin satele lor, și în fiecare loc eram întâmpinați de mulți oameni cari venise de departe din interiorul insulei pentru ajutor medical. Într'un anumit sat am făcut aproape 100 de injecții, când o fetiță a fost observată trăindu-se de-a-lungul drumului. Ea dorea să i se facă o injecție. Din pricina ușurării aduse și a urmărilor injecțiilor, acești băștinași au învățat să prețuiască ajutorul dat pe calea aceasta. Nu era greu să-ți dai seama că această fetiță avea nevoie de ajutor, pentru că după ce a fost îndepărtat roiul de muște, s'a văzut că genunchiul ei era complet mâncat, că chiar și oasele erau despărțite, și din pricina aceasta venea trăindu-se pe jos. Numai de ceat i-am curățit rana, și i-am făcut o injecție. La câțva timp după aceea am aflat dela învățătorii noștri din acele părți că piciorul acestei fetițe era pe cale de a se vindeca, cu toate că

ea avea să rămână șchioapă pentru toată viața.

Ori unde mergem avem de a face cu astfel de experiențe. Oameni cu călcăiele mâncate, copii fără degete la mâini și la picioare, și adesea nu știm ce să mai facem pentru a asigura un ajutor continuu care este absolut necesar în asemenea cazuri.

Îndată ce sosește corabia misiunii noastre, ei vin cu grămada și cer ajutoare medicale. Cu ocazia acestei ultime călătorii, la Sukiki, un om corborise de pe dealuri, aci trăindu-se, aci rezemându-se pe bastonul său. Tălpile picioarelor sale erau numai o rană. El auzise că venim, și știind că noi n'o să putem merge pe acele dealuri, a venit până aci cu mari chinuri ca să primească o injecție. El zicea: „Sunt bolnav. Rănilor acestea mă chinuesc grozav. Iată-le. Eu nu mai pot merge. O, domnule, vă rog să-mi faceți o injecție! Ajutați-mi!”

Văzând că are mare nevoie, am făcut tot ce am putut ca să-i venim în ajutor, i-am curățit rănilor, l-am bandajat, și i-am făcut injecția dorită. După aceasta l-am lăsat, fără să știm ce se va fi mai întâmplat cu el, mai ales că nimeni nu s'a mai îngrijit de rănilor lui.

Întâlnindu-ne cu oamenii aceștia și văzând starea lor, suntem îndemnați să lucrăm mai departe pentru ei, nu numai satisfăcându-le nevoile lor fizice, dar căutând să le întoarcem privirile, ori de câte ori se iveste ocazia, spre Marele Medic.

N. A. Ferris.

Conducătorul insulei Gualdcanar, insulele Solomon.

Corul A. Z. S. din Petroșani, Conferința Banat-Crișana, a luat hotărârea să ducă solia mântuitoare la lucrătorii din minele de cărbuni ce se găesc pe valea Jiului. Acești iubiți membri ai Corului, frați, surori și prieteni, și-au pus ca țință ca nu numai prin cântecele lor să dea laudă lui Dumnezeu, ci și prin răspândirea ultimei solii către acești oameni cari zilnic stau în fața morții, lucrând sub pământ.

Tiparul în serviciul Evangheliei

Evenimente destul de dureroase se petrec azi în Spania și alte părți ale pământului. Mijlocul ultra-rapid prin care știrile vin din aceste locuri și sunt împărtășite pretutindeni, și felul în care sunt comentate aceste evenimente, fac pe oameni să-și dea sufletul de teamă, așa cum zice Sfânta Scriptură, Luca 21, 26.

Acest mijloc providențial de rapidă comunicare a gândurilor și ideilor care este tiparul, a ajuns astăzi ca să sperie și să îngrozească pe oameni. Paginile a zeci de mii de ziare sunt sorbite zilnic de mii de oameni, numai din dorința de a cunoaște noutățile cele mai senzaționale. Care ar fi oare fața lumii, dacă această mare putere a presei ar fi pusă în serviciul Evangheliei?

Singura țară de unde mai pot fi aduse vești îmbucurătoare, care să dea siguranță și pace deplină sufletului omenesc este aceea despre care vorbește Domnul Hristos în Evanghelie: „Mă duc să vă găsesc loc și apoi vin ca să vă iau cu Mine, ca unde sunt Eu să fiți și voi”. Ioan 14, 1-3. „Pocăiți-vă, căci s'a apropiat împărăția cerurilor”. Marcu 1, 15. De altfel acest adevăr este exprimat și în crezul bisericesc în cuvintele: „Și iarăși va să vină cu mărire să judece vii și morții și să întemeieze o împărăție fără de sfârșit”. Domnul Hristos însuși a spus că Evanghelia, sau vestea cea bună despre venirea în curând a acestei împărății, trebuie să se vestească în toată lumea, mai înainte de a veni sfârșitul. Mat. 24, 14.

„Mergeți în toată lumea și predicați Evanghelia la orice făptură. Cine va crede și se va boteza, se va mântui”. Marcu 16, 16.

Această predicare se face astăzi prin viu graiu, de către mii de predicatori dela amvoanele diferitelor Biserici din lumea întreagă. Din cauza necredinței mereu crescânde, Bisericile sunt însă mereu aproape goale, iar glasul multor vestitori răsună în pustiu.

Evanghelia dusă astăzi chiar în casele oamenilor, este mijlocul cel mai sigur și mai bun rânduit de Dumnezeu de a ajunge ca mulți oameni să cunoască pe Hristos ca Mântuitor. În Apoc. 10 și 14 este prevăzut acest mijloc de evanghelizare. Un înger cu o Evanghelie veșnică... Acest înger simbolizează foarte bine pe acei servi credincioși cari merg azi din casă în casă cu cărți și reviste cari conțin solia mântuirii prin Domnul Hristos și vestea cea bună a venirii în curând a împărăției Sale.

Mii de tineri și tinere au consacrat

viața lor în această frumoasă, nobilă și dumnezeiască lucrare din lumea întreagă. Ceea ce noi facem încă de mulți ani în țara noastră, ca o împlinire a datoriei din iubire față de Dumnezeu și de aproapele, alții abia acum se gândesc că este necesar. Iată ce scrie un cucernic slujitor al Bisericii în ziarul *Universul* din 19 Dec. 1936:

„Mai este o cale de a împărtăși Cuvântul lui Dumnezeu sufletului creștin: tipăriturile creștine și colportajul lor în mijlocul poporului. Pentru aceasta e necesar mai întâi să cultivăm această nevoie a sufletului creștin de a ceti literatură religioasă. Poporul nostru nu o are. El a pus această obligație pe seama preotului. El citește azi atâtea ziare și reviste pe zi, moare însă fără a fi cetit măcar o pagină din *Evanghelie*, fără să aibă în casa lui o carte de rugăciuni”.

Aceste constatări ar trebui să miște adânc și să trezească pe copiii lui Dumnezeu la datoria lor. De altfel lucrul la care cucernicul abia acum se gândeste, noi îl facem prin multe greutăți și suferințe încă de acum 20 de ani în scumpa noastră țară. Prin lucrarea misionară cu cărți și reviste satisfacem oamenilor nevoile constatate mai sus. Împărtășind oamenilor Cuvântul lui Dumnezeu pe calea scrisului, cultivăm în același timp nevoia de a ceti literatură religioasă, căci colportajul este calea cea mai bună rânduită de Dumnezeu pentru a satisface această nevoie a oamenilor.

Este în același timp și singura cale de a face o puternică lucrare misionară. Cantități mari din cărțile și revistele noastre, cari conțin întreita solie, sunt răspândite de către membrii *Cercurilor Misionare* și de către tinerii noștri evangheliști cu cărți.

Despre influența cea bună a cărților și revistelor noastre urmează aci ca dovedă câteva experiențe:

„*Semnele Timpului*” este revista Comunității noastre care a intrat în al 27-lea an al experienței sale. Prin această revistă sute și mii de persoane au cunoscut adevărul în decursul anilor. Iată un exemplu din multele cazuri:

Un membru al Comunității care a trăit singur, într-o comună departe de Comunitate, ani de zile de-a rândul, a prezentat într-o zi o revistă unui tânăr. „Cunoști tu pe Hristos?” era titlul primului articol din acea revistă, la care tânărul, creștin fiind, se silea să dea pe loc un răspuns. Cum răspunsul întârzia să vină, articolul a fost cetit cu atenție. Cuprinsul ei avu darul de a hotări pe tânăr să

studieze Biblia, care este singura carte din care se poate dobândi adevărata cunoștință despre Hristos. Acest tânăr a primit adevărul și ca urmare avem în acea Comună o Comunitate de peste 40 de membri. Recomandăm membrilor noștri să citească și să răspândească în cât mai mare număr această revistă.

„*Amicul Tinerimii*”, este revista mult prețuită și studiată de tinerii și tinerele Comunităților noastre. Este amicul cel mai bun și sincer pentru că se silește a da tinerilor învățături sănătoase și înalțătoare. Prin răspândirea ei în cercul cunoșcărilor noștri, vom câștiga și pe alți tineri de amici ai cauzei lui Dumnezeu.

Cum o minte sănătoasă poate fi numai într'un corp sănătos, pentru aceasta se îngrijește „*Sfeticul Vieții*”, revista noastră medicală. Despre folosul real al acestei reviste vorbește clar însăși marele număr de abonați pe cari îi are revista aceasta.

Influența broșurilor și tractatelor noastre. — Unul dintre tinerii noștri evangheliști cu cărți în același timp și elev la Institutul Biblic, a răspândit în timpul vacanței 800 de broșuri „*Suferințele Domnului Hristos*”. Iată ce scrie un domn oarecare după ce a cetit un tractat cumpărat dela frații colportori: (el se adresează Editurii) „*Domnilor! Cetind cartea D-voastră: 'Venirea a doua a lui Hristos', m'am simțit dus departe, departe tocmai în slava cerului. Sufletul meu a găsit pace în acea carte, a găsit înșeninare, L-a găsit, pot zice, pe însuși Mântuitorul. Vreau să citesc dela D-voastră cărți multe, așa de multe câte aveți. De aceea vă rog cu stăruință ca să-mi trimiteți și altele cari poate vor fi la fel, dacă nu și mai bune. Adevărul pe care-l scoateți și felul cum documentați cu texte din Sfânta Scriptură m'a răzbit*”.

Mărturisirea făcută de această persoană arată care este starea sufletească a multor oameni în legătura cu mântuirea sufletului. Învățături felurite cari nu au nimic comun cu Sfânta Scriptură și legate de multe superstiții la cari se adaugă păcatul, care așa de lesne pune stăpânire pe sufletul omenesc, țin pe oameni departe de cuvântul mântuitor al lui Dumnezeu. Iată deci aci efectele pătrunderii în sufletul omului a razelor mântuitoare din Cuvântul lui Dumnezeu. Ce frumoasă și mișcătoare mărturisire: „*Sufletul meu a găsit pace în acea carte, a găsit înșeninare, L-a găsit pe însuși Mântuitorul*”.

Iată deci nevoia sufletului omenesc satisfăcută pe calea cuvântului scris. Iată tiparul pus în serviciul cauzei lui Dumnezeu; aduce în suflete pace și înșeninare, în locul temerii și groazei pe care o inspiră pe de altă parte veștile aduse zilnic tot pe această cale.

O altă mărturisire: Fratele R. Schuster, unul dintre colportorii noștri, primește următorul răspuns dela o doamnă căreia îi vânduse o carte: „La întrebarea D-voastră dacă am primit cartea, foarte amabil vă răspund că a ajuns în posesia mea în prima zi de Crăciun. Cartea a-

ceasta ne face nouă tuturor multă bucurie și vă mulțumesc că mi-ați recomandat-o. Cu sincere salutări, H”.

Rog pe Bunul Dumnezeu ca toți membrii Comunităților noastre și mai ales tinerii Misionari Voluntari, să înțeleagă valoarea literaturii pe care Dumnezeu le-a pus-o la îndemână prin Casa de Editură. Cartea pusă în serviciul Evangheliei a ajuns să facă în adevăr legătura între oameni și Dumnezeu. Cetiți și răspândiți cât mai mult cărțile și revistele Denominațiunii noastre!

N. Gheorghită

O lucrare minunată

În fiecare an vizitez unul și același loc din câmpul meu de lucru, la aceleași case colportez totuși de fiecare dată cu o carte nouă. Mi-am aranjat un carnet în care mi-am notat toate orașele și satele câmpului meu de lucru, cum și literatură cu care am lucrat în anul respectiv. Mi-am mai notat în acest carnet și toate acele persoane cari au cumpărat dela mine vreo carte și care anume carte. În felul acesta îmi este posibil să am o continuă privire asupra activității din câmpul meu. Dacă mă prezint de exemplu la o persoană căreia știu că i-am vândut acum câțiva timp o carte, și care mi-ar spune poate, că i-am vândut această carte pe vremuri, pot să-i răspund foarte modest că a fost o altă carte cu titlul cutare sau cutare. Dacă mă văd astfel bine întemeiat, și dacă sunt bine informat asupra conținutului cărții pe care doresc să o prezint acum, atunci îmi va fi posibil și de această dată să vând o nouă carte.

În tot timpul activității mele în lucrarea de colportaj, timp de 6 ani, încă nu mi s'a întâmplat vreodată ca să nu vând într'o zi de niciun leu; din-această pricină eram foarte mândru și socoteam că aceasta se întâmplă numai datorită calităților mele deosebite. Totuși de data aceasta, credința mea a fost pusă la încercare. Timp de 3 zile nu am putut să vând nici măcar de un leu. La acestea s'au mai adăugat și simptomele boalei mele, de care am avut mult de suferit în anul trecut, anume de anghină, de care am zăcut deja de două ori. Deci nu aveam niciun ban pentru mâncare și, poate că vă veți putea da seama cum se află omul în timpuri din acestea de criză, de nereușită. Numai colportorii cari sunt afară, pe front, numai ei știu aceasta. Atunci vine diavolul și-și seamănă sămânța, iar omul se lasă ușor influențat. Colportorul se luptă cu lumina și cu întunerecul. Valurile acestea se

ridică mult deasupra capetelor colportorilor și par a fi gata să-i înghiță. Dar în timpul acesta colportorul merge la Doctor, la Mântuitorul, care îi prescrie atunci o rețetă, pe care scrie că se va prepara pe genunchi — rugăciunea. Această doctorie poate fi găsită numai în Farmacia „Sfintelor Scripturi”. Bând această doctorie pe genunchi, vine și vindecarea: atunci vin omului o mulțime de promisiuni în minte, iar raze noi pătrund prin norii întunecoși. În aceste raze de speranță se află scris cu litere de aur textul din Ebrei 11, 29—30.

Și când m'am sculat dela rugăciune, o voce mi-a spus să plec la Cisnădia, o piață cam la vreo 7 Km departe de Sibiu. Când am ajuns acolo, în urma supunerii mele acestei voci, am aflat mult plăcută solie pentru noi colportorii că fusese pe acolo niște agenți cari luând comenzi, au vârit banii în buzunar și au zis „la revedere”, căci nu s'au mai arătat nici ei, dar nici cărțile. Și că, de atunci, poliția este pusă pe urma acestor colportori și agenți, pentru a-i prinde, a le confisca cărțile și a-i aresta. Mă gândeam acum, cam ce aş putea să fac aci. După o cugetare liniștită și după o rugă scurtă, am plecat foarte vesel la lucru, fără a mă lăsa influențat de cele ce-mi suflă în urechi, dușmanul de moarte al colportorului.

Am început dimineața la orele 8, iar seara la aceeași oră am terminat lucrul. Dar, când m'am apucat seara să număr banii, nici nu voiam să cred ochilor. Am început din nou să număr, dar din nou aceeași sumă îmi ieșea la socoteală.

În prima zi aveam suma de	5.600 lei
În a doua „ „ „ „	4.815 „
În a treia „ „ „ „	4.937 „
În a patra „ „ „ „	3.920 „

și în felul acesta a mers până când am avut în 15 zile suma de 41.000 lei.

Iată felul în care bunul Dumnezeu m'a vindecat de mândria mea, dar m'aaju-

tat în descurajarea mea. Străduințele și hotărîrea mea au fost bogat binecuvântate. Nu numai simpla bucurie că am câștigat acești bani, m'a îndemnat să vă scriu această experiență a mea; ci bucuria aceea că eu, un om slab, o sculă nemernică, am putut să fiu binecuvântat de Dumnezeu pentru a lucra în marea Sa lucrare, și am contribuit la răspândirea soliei Sale prin aceste cărți distribuite.

Ca încheiere vreau din nou să atrag atenția asupra textelor din Ebrei unde ni se spune că prin credință Dumnezeu a făcut lucruri mari cu poporul Său, și tot prin credință face și va face încă. Amin.

Rudolf F. Schuster

Răspunderea individuală

Ca membru laic, vreau să consacru cel puțin șase ore pentru vânzarea de literatură, dând câștigurile pentru fondul extinderii misiunilor.

Ca predicator, lucrător biblic, colportor, slujbaş de birou, am să vând cât mai multă literatură cu puțință, dând câștigul pentru această lucrare bună. De asemenea voi aduce un dar egal cu câștigul meu pe o zi, și voi încuraja pe membrii noștri ca să facă tot ce pot mai bine pentru succesul campaniei.

Ca elev sau soră de caritate, voi lua parte la lucrarea în câmp în ziua pe care o va hotări instituția, făcând totul spre a vinde cât mai multă literatură, dând câștigul pentru acest fond.

Dacă nu pot să iau parte la vânzarea de literatură, pot să aduc un dar spre a veni în ajutorul acestei frumoase lucrări.

În orice împrejurare voi fi, voi cere daruri dela public pentru fondurile Săptămânii Mari.

Departamentul Misiunii Interne
Uniunea Română.

A apărut și s'a pus în vânzare mult așteptata carte: „Mărturii pentru Comunitate” Vol. II, cu prețul de 100 lei broșată și 140 legată. Tipărintu-se într'un tiraj mic îndemnăm pe membri a și-o procura cât mai curând, prin Cercurile Misionare.

Focul pasiunii spirituale

Dacă aruncăm o privire asupra stărilor actuale din lume nu ne vor face cătuș de puțin optimiști, și nici nu vor deștepta și reînnoi încrederea noastră într-o restabilire a echilibrului omenirii sau a unei învoiri între oameni. Păcatul pare că și-a înfipt adânc ghiarele în familia omenească pretutindeni. Inima omenească este desnădăjduit de rea. Necredința abundă pretutindeni. Lipsa de religiozitate își ridică fruntea sus plină de mândrie. Indiferența față de lucrurile spirituale se întinde tot mai mult între oameni. Mulțimile devin impietrite și reci față de apelurile și îndemnul crucii. Mulți nu mai dau pe față nici cel mai mic interes ca să mai cerceteze aceste lucruri.

În multe părți ale lumii ia naștere ura împotriva religiei și împotriva așa numitelor „secte”. Cât de bine se potrivește pentru zilele noastre descrierea făcută de apostolul Pavel despre sărăcia spirituală a oamenilor, „morți în greșelile și în păcatele” lor. Efes. 2, 1.

Oricât de desnădăjduit ar fi fost situația în zilele apostolului, și oricât de descurajatoare ar fi priveliștea din zilele noastre, totuși nu era nici atunci fără nădejde și nu este nici astăzi. Cu toate acestea, apostolul nu ezită să zugrăvească stările de lucruri din zilele sale; el vorbește cu curaj și prezintă și stabilește temelia optimismului adevăratului creștin: „Dar Dumnezeu care este bogat în îndurare, pentru dragostea cea mare cu care ne-a iubit, măcar că eram morți în greșelile noastre, ne-a adus la viață împreună cu Hristos”. Efes. 2, 4, 5.

Chemarea acestei ore este ca să vestim pe Hristos și pe Acela răstignit. Lumea are nevoie mai mult ca oricând de răscumpărare. Sufletul omenirii geme și este trudit. Credem că avem absolută dreptate dacă afirmăm că cu toată tendința vădită spre ireligiozitate, lumea este foarte infometată. Sunt mulțimi de oameni cari caută adevărat pe Dumnezeu și lumina. Sa pentru aceste vremuri, dar ei nu cunosc calea ce duce la acel Prieten care poată să dea mântuirea și răscumpărarea.

Biserica aceea care a fost înfășurată în confortul Laodiceei trebuie să se trezească, și să-și scuture lanțurile și praful. Focul pasiunii spirituale trebuie să fie făcut să ardă cu o nouă strălucire și putere. În zilele acestea de furtună și strămtorare este nevoie de echipe de salvare pe miile de coaste și țărături unde

ființele omenești se luptă în valurile spumegânde și furioase. Acum este momentul când trebuie să facem o lucrare puternică și grabnică. Lupta e în toi. Nu mai rămâne decât ca biserica să cheme sub comanda sa toată puterea spirituală. Mai este încă ocazie nemărginită pentru săvârșirea de lucruri minunate prin credință, rugăciune și servire iubitoare și neegoistă. Dacă pasiunea pentru suflete a amorțit și s'a răcit, să mergem pe Calvar unde focul este reaprins, și să rugăm pe bunul Dumnezeu ca să ne dea însuflirea Duhului Sfânt într-o măsură care va aduce foc din cer jos pe pământ în viețile noastre și în vietile acelor cari sunt trimiși să vorbească despre puterea salvatoare a Evangheliei lui Hristos.

Nimic altceva afară de puterea convingătoare și ispășitoare a răstignirii și învierii lui Hristos, afară de harul reînviator și înălțător al Duhului Sfânt împreună cu iubirea fără de margini a lui Dumnezeu care umple inimile membrilor bisericii și slujitorilor Evangheliei, nu poate să reușească să miște și să trezească o lume ca aceasta la o conștiință a stării ei pierdute.

Indemnul la evanghelizare, adresat lucrătorilor noștri și membrilor bisericii noastre în general este foarte arzător. A venit timpul când lucrarea personală de evanghelizare și câștigare de suflete trebuie să devină pasiunea și ocupația cea mai de seamă a Comunității. Noi credem că reînvierea vechiului plan de câștigare de suflete, va însemna o nouă viață și bucurie pentru multe mii, atât înăuntrul cât și în afara bisericii. Când predicatorii și slujbașii Comunității prind viziunea nemărginitelor posibilități și a urmărilor ei ce ajung până departe în cămin, biserică și Comunitate, și se unesc în rugăciune, făcând planuri și pregătindu-se pentru succesul ei deplin, ce fluviu de lumină se va revărsa în cele patru vânturi ale pământului! Siguranța declarației din „Marea Luptă” se ridică în toată puterea ei în aceste zile: „Avertizarea va fi dată prin mii de voci peste tot pământul. Minuni vor fi săvârșite, bolnavi vor fi vindecați, și semne și minuni vor urma pe credincioși”. Paq. 611. 612.

În străduințele noastre consacrate și serioase de A ADUCE PE CINEVA LA HRISTOS ÎNAINTE DE INCHEIEREA ANULUI 1937, să ne aducem aminte că „nu este nicio graniță pentru folosul aceluia care, dând la o parte eul, face loc lucrării Duhului Sfânt asupra inimii sale, și trăiește o viață consacrată

lui Dumnezeu”. — „Mărturie”, Vol. VIII, pag. 19.

Steen Rasmussen
Secretarul Misiunii Interne la
Conferința Generală

Planul câștigării de suflete este de origină divină

Nu este planul lui Dumnezeu ca numai așa numiții lucrători evangheliști să ducă adevărul acesta omenirii. Fiecare membru are privilegiul și datoria de a se împărtăși de această măreață activitate.

Gândiți-vă un moment la ce am putea face noi ca popor. Punând la socoteală și pe unii dintre tinerii noștri cari nu sunt încă botezați, avem în lume o jumătate de milion de membri. Dacă fiecare dintre aceștia ar lua contact cu cinci suflete în fiecare zi pentru Isus, ar fi cu puțință ca în doi ani să vorbim cu fiecare om de pe fața pământului despre această solie. Dacă noi am ține zece lecturi biblice pe lună, sau dacă am răspândi două tractate pretutindeni în fiecare zi în diferite limbi de pe fața pământului în cari avem acum literatură, ori dacă am scrie o scrisoare pe săptămână, care ar fi rezultatul? Dacă această biserică s'ar ridica ca un singur om și ar face toți ceea ce se poate mai bine pentru Domnul Isus, n'ar mai trece mulți ani, ci numai câteva luni, până când întreaga omenire să poată auzi despre venirea Domnului. Lucrul acesta este tot așa de adevărat și pentru noi astăzi ca și pentru Izrail din vechime, când Caleb zicea: „Să punem mâna... căci vom fi biruitori”. Adevărul este că lucrarea ar putea fi terminată cu mult mai de vreme acum, decât ne închipuim noi. Marea nevoie care ne îndeamnă acum este ca fiecare membru să participe la lucrarea lui Dumnezeu.

Planul câștigării de suflete este de origină divină. Mărturisirea personală este cea mai înaltă datorie și cel mai mare privilegiu al fiecărui copil al lui Dumnezeu. Aceasta constituie acum țara mișcării Advente și așa au fost lucrurile dela început. O! fie ca Adventiștii de Ziua Șaptea de pe întreg pământul să adopte planul acesta în timpul anului 1937!

L. H. Christian

REFORMA SANITARA

Cuprins în marea și glorioasa solie pe care Dumnezeu ne-a dat-o nouă ca popor, este principiul reformei sanitare. Oriunde se vestește solia adventă, fie în țări civilizate sau păgâne, ea aduce o schimbare radicală în deprinderile și obiceiurile acelor cari o primesc. Băuturi îmbătătoare, tutun, narcotice, ceaiu, cafea, și alte lucruri vătămătoare, sunt date la o parte; alimentele nesănătoase și vătămătoare sunt eliminate dela mesele lor; și se fac eforturi serioase ca să învingă orice deprindere care este vătămătoare sănătății. Se pun mari străduințe ca cei convertiți să fie învățați în această solie adventă cum să mănânce și cum să bea, spre slava lui Dumnezeu și pentru binele lor propriu.

Ca popor, noi trebuie să fim foarte recunoscători față de Dumnezeu pentru lumina pe care ne-a dat-o în ce privește viețuirea sănătoasă. Gândiți-vă la suferința și întristarea de care ne-a scăpat ea, și la bucuria și fericirea negrăită pe care a adus-o în căminurile și în inimile noastre. Dacă noi am fi fost totdeauna credincioși în trăirea după toată lumina pe care Dumnezeu ne-a dat-o în această privință, binecuvântările noastre ar fi fost și mai mari.

Din cauza decăderii firii omului, și a slăbiciunii cărnii omeștești este așa de ușor pentru noi să ajungem nepăsători și indiferenți în atitudinea noastră față de adevăr și lumină! Aceasta se poate spune tot așa de bine și despre principiile unei viețuiri sănătoase. Cu ajutorul lui Dumnezeu noi trebuie să ne ferim ca să nu ajungem indiferenți și să uităm făgașul cel bun.

În Comitetul de Toamnă al Conferinței Generale, care s'a ținut în Octombrie trecut, s'a pregătit și adoptat o declarație asupra „Principiilor Sanitare”. Această declarație a fost mai apoi studiată și primită de către Comitetul de iarnă al Diviziunii Europene de Sud. Deoarece această declarație se ocupă cu principii cari sunt de o importanță vitală

pentru orice Adventist de Ziua Șaptea, o vom cita aci în întregime.

„Ne este spus că atunci, când solia ingerului al treilea este primită în toată plinătatea ei, reformei sanitare i se va da locul în Comitetele Conferinței, în lucrarea Comunității, în cămin, la masă, și în toate amănunțele gospodăriei”. — „Mărturii pentru Comunitate”, Vol. VI. p. 227.

„Ne exprimăm ca o convingere a noastră că de-a-lungul anilor nu s'a prea dat atenție acestui sfat. Apreciem credincioșia față de această învățătură de care au dat dovadă în viețile lor mulți dintre devotații noștri frați și surori. Știm de asemenea că o mare majoritate dintre lucrătorii noștri au fost credincioși față de aceste principii. Cu toate acestea, cu regret trebuie s'o spunem că unii n'au simțit pe deplin răspunderea conducerii de a fi pilde pentru biserică în păzirea principiilor sanitare. Noi credem că a venit cu adevărat timpul când principiilor unei viețuiri sănătoase trebuie să li se dea locul hotărât lor de cer în practica și învățătura fiecărui conducător de biserică și bisericii în general.

„De aceea, noi ca reprezentanți ai Bisericii Adventiștilor de Ziua Șaptea adunați în Comitetul de Toamnă, exprimăm cea mai înaltă considerație a noastră pentru principiile sanitare date acestui popor. Noi recomandăm ca aceste principii să primească sprijinul sincer și iubitor al conducătorilor noștri din toată lumea.

„Ar fi absolut imposibil să se specifice cu de-a-măruntul diferitele ramificații ale acestor principii. Ele se raportă la hrana pe care o mâncăm și la aerul pe care îl respirăm, la mișcare și odihnă, la folosirea apei, atât pentru băut, baie și în tratarea boalei, la îmbrăcăminte pe care o purtăm, la căminurile noastre și împrejurimile lor, la evitarea folosirii drogurilor și narcoticelor, la pregătirea alimentelor și o dietă echilibrată, la starea minții în ce privește influența sa asupra funcțio-

nării organelor fizice, și alte amănunte prea numeroase spre a fi amintite cu această ocazie aci.

„Noi credem că cheștiunea dieței e lucrul cel mai de seamă pentru o viețuire sănătoasă, și, din cauza marelui primejdii pentru sănătate ca urmare a folosirii cărnii în alimentație, ca lucrătorii noștri, în deosebi în ținuturile unde este cu puțință o dietă echilibrată, fără carne, să aleagă dieta lor din această categorie de alimentație, folosind carnea numai în împrejurări excepționale, în caz de mare nevoie.

„Lucrătorii noștri ar trebui să prezinte principiile noastre sanitare bisericii lui Hristos, ca și orice altă parte a adevărului prezent, și prin exemplul lor personal să aducă pe membrii bisericii la ascultare credincioasă față de instrucțiunile pe cari le-am primit. Oricine trebuie să aplice aceste principii în chip credincios în propria sa experiență personală și într-un spirit de dragoste față de frații săi. Apelăm la orice lucrător din Conferință sau instituție din lumea întreagă să se unească cu noi în această sfântă și nobilă țință.

Recomandăm, ca îndrumarea în principiile sanitare să fie dată cu ocazia viitoarelor adunări ale Uniunilor, cu ocazia adunărilor noastre districtuale și cu ocazia altor adunări importante ale bisericii, cât se poate mai des, aducând astfel la îndeplinire hotărârile cu privire la cheștiunea învățaturii sanitare, care a fost luată cu ocazia ultimei Conferințe Generale”.

Noi credem că oricine citește aceste rânduri trebuie să dea o serioasă atenție instrucțiunilor și îndrumărilor cuprinse în aliniatele de mai sus. Este pentru binele nostru că Dumnezeu ne-a dat lumină cum să trăim. Credincioșia față de aceste principii ne va aduce atâtea binecuvântări fizice, cât și spirituale. De asemenea, aceasta va face din noi lumină și binecuvântare față de cei din jurul nostru.

A. V. Olson

Ce vrei să fii?

În prețioasa carte „Solii către tineret” la paginile 66 și 67 serva Domnului prezintă unele chestiuni de cea mai mare importanță și pe cari ar fi bine să le considerăm cu multă atenție.

Iată primul aliniat care tratează despre

„Altare profanate”

„Cei ce pretind că slujesc lui Dumnezeu, și totuși nu progresează în cunoștințe și evlavie, sunt creștini numai cu numele. *Templul sufletului lor este plin de altare profanate.* Literatură, conversații ușuratică și plăceri lumești ocupă mintea lor așa de mult, încât nu mai rămâne loc ca acolo să intre Cuvântul lui Dumnezeu. Iubirea față de cele lumești, ușurătatea și mândria iau locul, pe care ar trebui să-L ocupe Hristos în suflet”.

Și acum, iubite tinere și tânără, oprește-te și cercetează-te în mod conștiincios și cu toată seriozitatea. Fie ca Duhul Sfânt să te lumineze și răspunsul pe care-l vei da la următoarele întrebări să fie sincer. Nu este necesar ca să mărturisești toate acestea unor oameni, ci a-merge să le recunoști înaintea Domnului în inima ta și apoi să iei hotărârea cea dreaptă!

Ce fel de altare se găsesc în templul sufletului tău: sfinte sau profanate? — Arde pe altarul inimii tale focul cel sacru, care mistue tot ce nu este curat, sau se consumă în ea flăcările pasiunilor și poftelor trupesti? Te-ai gândit vreodată la privilegiile ce-ți stau în față?

Inima ta poate să devină un altar, pe care să ardă necontentit tămăia laudelor și mulțumirilor și astfel vieța ta va răspândi parfumul unei dulci comuniuni cu Dumnezeu. Dar lucrul acesta nu se va întâmpla decât atunci, când Isus va locui în ea!

De aceea să ne întrebăm: „*Cine locuiește în templul sufletului meu?*” Nu cumva „iubirea față de cele lumești, ușurătatea și mândria” au luat locul, pe care ar trebui să-l ocupe Hristos?

O, iubiiți mei prieteni tineri, să folosim acest timp spre a dărâma toate altarele profanate, pe cari am jertfit până acum eului nostru și să ridicăm Domnului un altar, unde neîncetat să ardă tămăia rugăciunilor noastre.

Cine însă continuă să profaneze templul sufletului său se xpune unei primejdii îngrozitoare. În legătură cu aceasta să cetim avertizarea ce ne-o dă Spiritul profetic:

„Degradarea prin plăcerile sensuale”

„Cei ce văd în plăcerile apetitului sau în pasiunile lor lucrul cel mai de dorit, nu sunt niciodată oameni buni, sau cu adevărat mari. Oricât de înalte păreri ar avea lumea despre ei, Dumnezeu nu vede în ei decât niște oameni josnici, fără valoare și stricați. Cerul a hotărât ca ei să poarte chiar pe fața lor semnul depravării. Cugetele lor sunt pământesti. Cuvintele lor descoperă treapta cea joasă a cugetării lor. Ei au umpult inima lor cu răutate și au șters aproape din ea chipul lui Dumnezeu. Vocea rațiunii este înnăbușită și judecata coruptă. O, cât este de înjosită întreaga natura a omului prin plăcerile sensuale! La ce adâncime

a viciului și a crimei se coboară omul, când voința îi este supusă lui Satana! În zadar apelează adevărul la intelect, pentru că inima este opusă principiilor sale curate”.

Care lucru este pentru tine „*cel mai de dorit*”? — Plăcerile și pasiunile trupesti, sau fericirea și bucuria pe care o simți în prezența lui Hristos? — Vrei să reflectezi razele de pe chipul Mântuitorului, sau să porți semnul depravării morale?

„Ce vrei să fii: *Templul Duhului Sfânt sau locuința poftelor și plăcerilor sensuale?*”

G. Proksch
Institutul Biblic, Brașov.

Nepăsare, indiferență și răceală

În vremurile noastre se pare că mai mult ca oricând, se observă la mulți oameni nepăsarea sau indiferența. Această stare este egală cu mulțumirea de sine. Nu ar interesa poate atât de mult, dacă ea n'ar fi pătruns și între creștinii cari se numesc după numele Domnului, și dacă însuși Mântuitorul nu S'ar fi îngrijat de aceasta! Dar în Evanghelia după Matei, Domnul spune: „Și din pricina îmulțirii fărădelegii, iubirea celor mai mulți se va răci”. *Mat. 24, 13.*

Orice lucrare în lumea aceasta se menține prin cultivare și alimentare, și dacă combustibilul s'a terminat, atunci și căldura s'a răcit. Tot așa e și vieța spirituală. Din moment ce omul a întrerupt legătura lui cu Hristos Cel viu, iubirea și credința se răcesc. Ne mai fiind alimentate dela Izvorul vieții, se naște indiferența și nepăsarea, cea stare de letargie care nu mai dorește nimic, nervul credinței se atrofiază și omul a-merge neputincios. De aceea apostolul Pavel, conștient de înalta sa datorie și răspunderă și îngrijat de starea slăbită a unora dintre credincioși, scria bisericii din Corint: „*Sunt între voi mulți neputincioși și bolnavi, și nu puțin dorm*”. *1 Cor. 11, 30.*

Iubiți frați! Neputinciosia și boala amintită fraților Corinteni de marele Apostol al timpului, se referă la vieța lor spirituală ca membri în biserica lui Hristos, și se aplică tuturor creștinilor, doar cu numele în registrele Comunității. *E teribil a fi cineva în starea de mai sus!*

Se povestește despre cazul unui om slăbit de boală care își petrecea zilele

în patul său ce era scos la aer, în fața casei. Într'o zi de sârbătoare când familia bolnavului lipsea de acasă, niște copii vecini jucându-se de-a incendiu, au aprins niște paie a căror flăcări s'au întins mai repede decât și-ar închipui cineva. Focul ajungând o șiră mai mare de paie și fiind astfel alimentat, s'a întins apoi până la locuința în care nu se găsea însă nimeni, și amenința acum și patul bietului bolnav. Sărmanul om, se uita la primejdia care-l amenința, dar îi lipsea puterea de a se salva. Lângă patul său se găsea o găleată și nu departe era o fântână cu apă. Dar toate acestea nu i-au ajutat, *din cauza neputinții lui de a le folosi.* Focul a ajuns curând la patul său și până să poată fi salvat de alții, flăcările l-au cuprins.

Certuri și nemulțumiri au loc în multe căminuri și copiii nu văd exemple bune. Muștrările și avertizările date de Dumnezeu prin servii Săi, nu sunt considerate ca atare și ostenele lor nu sunt răsplătite. De aceea Mântuitorul spune: „*Eu muștru și pedepesc pe toți aceia pe cari îi iubesc; fii plin de răvnă dar, și pocăiește-te*”. *Apc. 3, 19.*

Galati

N. Alexe

„Curierul Misionar”

Foaie lunară

Red. responsabil: V. Florescu

Prețul acestui număr lei 8.

Abonamentul pe un an lei 100.

Red. și Admin. Str. Mitrop. Ghenadie Petrescu 116, București, IV.

Nedreapta împărțire a lui Cain

Dela început Domnul vroia să-l aibă pe om ca un conlucrător al Său. Pentru aceasta i-a încredințat grădina Edenului, având o mare încredere în om. Deși format din pulberea pământului, Adam era totuși „fiul lui Dumnezeu”. Luca 3, 38.

El fu pus ca locșitor al lui Dumnezeu peste ființele puse într-o ordine mai joasă decât el. Psalm 8, 7—8.

Dumnezeu i-a făcut ființe cu o voință morală liberă, în stare să prețuiască bunăvoința caracterului Său și dreptatea pretențiilor Sale, și cu deplină libertate de a așzulta de ele sau de a le respinge. Pomul cunoștinței, care se afla aproape de pomul vieții, în mijlocul grădinii, trebuia să fie o piatră de încercare pentru ascultarea, pentru credința și iubirea primilor noștri părinți. În timp ce ei puteau mânca neîmpiedecați din toți ceilalți pomi ai grădinii, le era interzis sub pedeapsă de moarte, de a gusta din acest pom.

Primii noștri părinți au fost însă învinși de Satana prin ispită. Ei s'au atins de partea Domnului, și ca urmare ei trebuia să părăsească căminul lor strălucit din Eden. Slava Domnului îi părăsise și frica a venit peste ei. „În umilință și într-o tristeță nespuse ei își luară adio dela frumoasa lor patrie, și ieșiră ca să locuiască pământul pe care acum zăcea blestemul păcatului. . . .”

„Toată lumea avea ocazie să primească dela Adam învățatură și aceia cari se temeau de Dumnezeu aveau și pe Hristos și îngerii Săi ca învățatori. Ei aveau o mărturie tăcută pentru adevăr în grădina lui Dumnezeu care rămase între oameni timp de mai multe secole. La poarta Paradisului, păzită de heruvimi, se descoperea mărirea lui Dumnezeu și acolo veneau cei dintâi închinători. Aici fură ridicate altarele lor și fură aduse jertfele lor. Aici aduse jertfă Cain și Abel, și Dumnezeu Se coborî să vorbească cu danși”. — „Patriarhi și Profeti”, pp. 50—85.

Primii noștri strămoși știau că intrarea în raiu trecea numai peste altar, pe care trebuia aduse jertfele lor. Altarul cu jertfa pe el era totdeauna locul de întâlnire cu Dumnezeu. Exod 20, 24; Deut. 12, 5, 6, 11—14. Cum am văzut mai sus, Cain și Abel au venit și ei cu jertfele lor la poarta Edenului, și cu această ocazie Dumnezeu a vorbit cu Cain.

Pentru ce însă nu a fost primită jertfa lui Cain? Asupra cărui subiect discutără acești doi frați? Răspunsurile pot fi date

în multe feluri, dar una dintre cele mai vechi traduceri ale Bibliei (după a cărui text este tradusă ediția Sinodală ne dă o mare lumină: „Și a mai născut pre Avel fratele lui, și a fost Avel păstor de oi, iară Cain a fost lucrător de pământ. Și a fost după câteva zile a adus Cain din rodurile pământului jertfă lui Dumnezeu. Și a adus și Avel din cele întâi născute ale oilor sale și din grăsimi lor; și au căutat Dumnezeu spre Avel și spre darurile lui. Iară spre Cain și spre jertfele lui nu s'au uitat, și s'a intristat Cain foarte și s'a măhnit fața lui”. Fac. 4, 2—5, ed. Sinodală. Reiese dar clar, că fiecare a adus din venitul său; Cain nu era cioban, pentru aceasta nu a adus un miel, dar a adus din roadele pământului pe care-l lucra. Era păcatul dar în aducerea rodului pământului? Constă păcatul în acea ce aduce omul? Vom ceti din aceeași traducere și versetele următoare: „Și a zis Domnul lui Cain: de ce te-ai intristat și pentru ce s'a măhnit fața ta? *De ai fi adus drept și ai fi împărțit drept*, nu ai fi păcătuit”. Vers. 6, 7. Păcatul nu constă în felul jertfei ci în împărțirea nedreaptă. Cain credea că poate aduce cât vrea el, el nu se credea obligat de a împărți venitul său și a aduce zecimea ca partea Domnului, pentru aceasta nu putea primi Dumnezeu jertfa lui. Dumnezeu încercă să convingă pe Cain de păcatul săvârșit în reaua împărțire a venitelui său. Sgarăcenia, rădăcina tuturor relelor nu l-a lăsat pe Cain să aducă partea întreagă a Domnului pe altarul Său, ba în loc de a se căi, el încercă să-l corupă, atrăgându-l de partea păcatului său și pe Abel. Abel fiind însă credincios acestui principiu dumnezeesc, preferă a deveni un martir al credinței lui, decât să se depărteze de acest principiu divin. În epistola către Ebrei, cetim la capitolul 11 vers. 4, tot în traducerea sus menționată, astfel: „Prin credință aduse mai multă jertfă Avel decât Cain, lui Dumnezeu, pentru care a fost mărturisit că a fost drept, mărturisind Dumnezeu de darurile lui, și pentru aceea după ce a murit încă grăiește”. În Romani 11, 16 cetim: „Că de este pârga sfântă, este și frământătura; și de este rădăcina sfântă sunt și ramurile”. Tocmai „pârğa” (ce frâng întâi din totul, adică zecimea), sfinteste totul. Prin aducerea zecimii, partea Domnului pe altarul Evangheliei, recunoaștem că noi înșiși suntem ai Domnului, ca proprietatea Sa și că totul ce avem am primit dela El. Iacob 1, 17.

În comentariul lui Däksel, cetim despre zecime următoarele: „Sfintirea (punerea

la o parte a orice întâi născut) Exod 2, 12; Lev. 27, 26; Numeri 3, 5—13; 8, 16—19; 18, 15—18; (împreună cu aducerea pârgii — Exod 23, 19; Numeri 18, 12;), avea scopul de a prezenta pe întregul popor ca pe un popor răscumpărat de Domnul, fiind proprietatea Sa, tot venitul său din casă ca și tot rodul câmpului său reprezentând un dar de sus, care trebuia restituit dăruitorului, fiind obligat a le folosi după voința Sa; după voința lui Dumnezeu, folosirea darurilor este aceasta: de a le întrebuința pentru propășirea lucrării lui Dumnezeu și a adevăratului serviciu divin. . . . Domnul a ordonat ca din întregul venit al casei și rod al câmpului să fie pusă de o parte zecimea, fiindcă cifra de 10 este numărul care cuprinde în sine toate numerele fundamentale și desăvârșirea, simbolizând întregul conținut. Prima zecime este pentru propășirea lucrării împărăției lui Dumnezeu, și a adevăratului serviciu divin”. Lev. 27, 30; Num. 18, 21; Lev. 27, 30—32 după textul Comentatorului: „Toată zecimea (zecimea venitelui din tot anul), din rodul pământului, (din aceea ce produce pământul), din rodul pomilor (a vieții și a măslinilor, Dut. 14, 22, 23), este a Domnului (din timpul strămoșilor. Genesa 14, 20; 28, 22; ce o face ca o lege obligatoare) până ce vă voui spune mai târziu ce să faceți cu zecimea. Num. 18, 20, 21; ea este proprietatea închinată Domnului (ca și „întâiul născut dintre vite”. Lev. 27, 26; nu poate fi obiectul votării, juruinței). Vers. 32: „Orice zeciuială din cirezi și din turmă, tot ce trece sub toiaș (din vite ce trebuie zeciuite) aceea este la fel ca și zeciuiala produsului pământului, (vers. 30), o zecime sfântă a Domnului (asupra căreia nu trebuie făcut vreun vot, ci fără vot trebuie dată Domnului”.

În ziua cea mare când va veni Domnul pentru a cere socoteala dela toți oamenii, mulți vor arunca argintul și aurul dela ei, „căci el i-a aruncat în nelegiuirea lor”. Ezech. 7, 19; cei credincioși vor primi răsplata ce li se cuvine: „Întrearea în împărăția Domnului”.

„Strângeți-Mi pe credincioșii Mei, cari au făcut legământul cu Mine prin jertfă”. Ps. 55.

Iubite Cetitor, cercetându-ne în lumina celor de mai sus să ne întrebăm între cari ne vom afla în așea zi? Ne vom afla oare cu aceia cărora Domnul le va zice: „Deschideți porțile ca să intre neamul cel. . . . credincios”? Isa. 26, 2.

Studii din cartea lui Daniel

Papalitatea — Ridicarea, durata și caracterul ei

În ultimul articol asupra capitolului al șaptelea din cartea lui Daniel, am studiat primele patru simboluri și însemnătatea lor. Leul era un simbol al vechiului Babilon, ursul reprezenta Media și Persia, pardosul simboliza Grecia și fiara fără nume reprezenta Roma. Roma a fost apoi desmembrată în zece regate între anii 351 și 476 d. Hr., după cum este arătat prin cele zece coarne ale fiarei.

Cornul cel mic

În timp ce profetul se uita cu băgare de seamă la fiara a patra și la cele zece coarne de pe capul său, atenția sa fu atrasă de o foarte interesantă schimbare din acest simbol. El o descrie în felul următor:

„M'am uitat cu băgare de seamă la coarne, și iată că un alt corn mic a ieșit din mijlocul lor, și dinaintea acestui corn au fost smulse trei din cele dintâu coarne. Și cornul acesta avea niște ochi ca ochi de om, și o gură care vorbea cu trufie”. Dan. 7, 8.

Dacă cele zece coarne reprezintă zece împărății, atunci cornul cel mic care iese dintre ele este simbolul unei împărății; și cele trei cari au fost smulse din rădăcini, reprezintă căderea a trei din cele zece regate. Dar să observăm mai departe descrierea cornului cel mic:

„Iar după ei se va ridica un altul, care se va deosebi de înaintașii lui, și va doborî trei împărăți. El va rosti vorbe de hulă împotriva Celui Prea Înalt, și se va încumeta să schimbe vremile și legea; și sfinții vor fi dați în mâinile lui pentru o vreme, două vremi și o jumătate de vreme”. Vers. 24, 25.

Reiese foarte evident din studiul acestor simboluri că îndată după desmembrarea Romei în zece împărății, trei dintre ele aveau să cadă și că avea să se ridice o altă împărăție, reprezentată prin cornul cel mic. Tocmai un astfel de eveniment s'a întâmplat în istoria împărățiilor. Trei împărății au căzut — Herulii, Vandalii și Ostrogoții. Și o altă împărăție *deosebită* de celelalte se ridică în același timp. Se ridică acel sistem politico-religios, numit Papalitatea.

Intemeierea papalității

Timp de secole una din cele mai turburi chestiuni ale primei biserici creștine

era întăietatea episcopilor bisericii. Între bisericile cele mai de seamă se numărau Roma, Antiohia și Alexandria. După mutarea capitalei imperiului Roman la Constantinopol, această controversă se mărgini numai la doi episcopi, și anume capii bisericilor din Roma și Constantinopol. Fiecare pretindea întăietatea asupra celuilalt. În anul 533 Justinian III încercă să statornicească întăietatea episcopilor din Roma recunoscându-l ca fiind cap legitim peste bisericile creștine. Dar era un lucru care sta în calea exercitării acestei puteri asupra apusului.

În timpul primei părți a secolului al patrulea se ivi o erezie cu numele *arianism*. Împăratul Constantin încercă să limpezească această controversă în sânul bisericii creștine, convocând sinodul dela Niceea, dar nu ajunse la nicio împăcare. Din timpul acesta și până într'a doua jumătate a secolului al 5-lea arianismul se răspândi cu o mare repeziciune. Această nouă sectă era direct opusă Romanismului, și rezultatul a fost persecuția. În mod deosebit romano-catolicii din nordul Africii au fost prizoniți de Vandali. Se vede foarte bine că episcopul din Roma nu era recunoscut de aceste puteri ariane. Înainte ca pontiful să-și poată exercita deplinele puteri cu cari fusese investit, aceste regate ariane trebuiau să fie răsturnate.

Herulii au năvălit în Italia sub regele lor, Odoacru. Ultimul dintre împărății romani a fost silit să abdice. Faptul acesta marchează căderea imperiului Roman de apus. La rândul său, regatul Herulilor fu răsturnat în anul 493 d. Hr. prin năvălirea Ostrogoților, și dispăru prin mijlocul secolului al șaselea. Astfel primul dintre cele trei regate ariane fu smuls.

În anul 533 d. Hr. Justinian organiză o campanie împotriva celor două puteri ariane rămase, Vandalii și Ostrogoții. Cu privire la căderea Vandaliilor, istoricianul Meyers are de zis următoarele:

„Fiind creștinii ariani, Vandalii persecutau cu un zel furios pe cei din partida ortodoxă, ucenicii lui Atanasie. Mișcat de cererile catolicilor din Africa, Justinian, împăratul de răsărit, trimise pe generalul său, Belizariu, să izgonească pe barbarii din Africa. Expediția fu plină de succes. . . Vandalii dispăruse ca națiune; le-a rămas numai numele”. — *O istorie a Romei*. p. 193.

Astfel al doilea dintre cele trei regate a fost nimicit la anul 534 d. Hr. când

Vandalii „au dispărut” ca națiune. Mai rămăsese numai un regat și acesta era acel al Ostrogoților, cari stăpâneau Italia, și împreună cu ea și Roma însăși. Campania sub Belizariu a fost dusă și în Italia. La sosirea sa în Roma, porțile au fost larg deschise de către catolici. Observați următoarea declarație a lui Gibbon:

„Ei exclamă cu furie, că scaunul apostolic nu trebuie să fie mai departe mănjit de triumful sau toleranța arianismului; că mormintele Cesarilor nu trebuie să fie mai departe călcate în picioare de sălbatecii nordului. . . Trimeșii papei și ai clerului, ai senatului și ai poporului invită pe locișitorul lui Justinian să primească supunerea lor de bunăvoie și să intre în cetatea, ale cărei porți vor fi deschise pentru primirea sa”. — *Decăderea și căderea imperiului Roman*. de Gibbon, Vol. VI. p. 185.

Belizariu cu armata sa intră în Roma în anul 537. Ostrogoții se strânsă și asediază cetatea timp de câteva luni de zile. În 538 ridică asediul și se retraseră cu așa de mari pierderi, încât Goții nu și-au mai venit în fire niciodată. Ei se opriră câțiva timp la adăpostul întăriturilor dela Ravenna, dar curând dispărură ca națiune. Astfel în anul 538 cea din urmă dintre puterile ariane care se împotriveau papalității fu învinsă și izgonită din câmp; supremația episcopului din Roma fu statornicită, și aci se desfășură acel puternic sistem care puse și detronă pe regi și își asună prerogativele lui Dumnezeu Insuși.

Perioada profetică

După ce am văzut ridicarea papalității în anul 538 d. Hr., să privim și asupra timpului acordat supremației ei. „Și sfinții vor fi dați în mâinile lui pentru o vreme, două vremi și o jumătate de vreme”. Aci ni se dă o perioadă interesantă. O vreme reprezintă un an. Dan. 11, 13, ult. p. Deci, perioada este de trei ani și jumătate. Scotind 360 zile după anul iudaic, ar fi 1260 de zile profetice. O zi în profetei însemnează un an. Ezech. 4, 6. Așa dar, avem în fața noastră o perioadă de 1260 ani, reprezentând timpul supremației papale.

Perioada supremației papale începând în anul 538, și adunând 1260 de ani, ajungem la anul 1798. Ce s'a întâmplat în istoria papalității în acest an? Protestantismul a sgduit împărăția papilor.

națiunea franceză, supranumită și „Fiul cel mai mare al papalității”, lepădă religia catolică, Napoleon încurajând formarea de republici în Italia; papa, răpit în felul acesta de puterea temporală, a fost luat captiv în anul 1798 de către Francezi, și a murit în exil. Colegiul de cardinali fu dizolvat de către Napoleon, și desființarea temporară a acestui puternic sistem politico-religios termină perioada de 1260 de ani a acestei profeții.

Caracterul papalității

„El va rosti vorbe de hulă împotriva Celui Prea Înalt”. Dan. 7, 25. Aci este un sistem în persoana pontifului său, ridicându-se, însuși împotriva Dumnezeului Celui Prea Înalt. Poate că nu s'ar putea găsi un comentariu mai bun asupra acestui verset decât acela dat de către apostolul Pavel în 2 Tesalonicieni 2, 3, 4: „Nimeni să nu vă amăgească în vreun chip; căci nu va veni înainte ca să fi venit lepădarea de credință, și de a se descoperi omul fărădelegii, fiul pierzării, protivnicul, care se înalță mai presus de tot ce se numește „Dumnezeu”, sau de ce este vrednic de închinare. Așa că se va așeza în Templul lui Dumnezeu, dându-se drept Dumnezeu”.

Astfel apostolul declară că se va ridica, după lepădarea de credință în biserica creștină, omul fărădelegii; că omul acesta al fărădelegii se va ridica

împotriva lui Dumnezeu; și că se va așeza în Templul lui Dumnezeu, dându-se pe sine drept Dumnezeu. Această descriere vie a omului fărădelegii nu poate să se refere la nimeni altul decât la episcopul din Roma.

Cu ocazia sinodului ținut la Roma la anul 503, când papa din vremea aceea fu adus înaintea judecării, fu declarat ca „loctiitorul lui Dumnezeu”, și ca atare „nu poate fi judecat de nimeni”. Pe această temelie se clădi sistemul papal. Pontiful roman pretinde toate puterile și prerogativele lui Dumnezeu. Iată câteva titluri atribuite papei:

„Este dovedit cu destulă claritate că prin puterea seculară papa nu poate să fie în niciun fel legat sau deslegat, el care este sigur că a fost numit Dumnezeu de către piosul împărat Constantin, și este lămurit că Dumnezeu nu poate să fie judecat de om”. — „Decretul lui Grațian”, partea 1, par. 96, cap. 7.

„Noi ținem locul lui Dumnezeu cel Atotputernic pe pământul acesta”. — *Papa Leon al XIII-lea într-o enciclică cu data de 20 Iunie, 1894.*

„Papa este încoronat cu o întreită coroană, ca împărat al cerului, al pământului și al celor de sub pământ. Mai mult încă, superioritatea și puterea Pontifului Roman nu se mărginesc nicicum numai la lucrurile cerești, pământesti sau cele de sub pământ, ci sunt chiar asupra îngerilor, decât cari el este

mai mare. Așa că dacă ar fi posibil ca îngerii să rătăcească în credință, sau să cugete altfel despre credință, ar putea să fie judecați și excomunicați de către papa.... Papa poate să modifice legea divină, deoarece puterea nu este de om ci de Dumnezeu, și el lucrează ca loctiitor al lui Dumnezeu pe pământ cu cea mai deplină putere de a lega și deslega turma sa”. — *Extrase din dicționarul eclesastic al lui Ferrari (R. C.), articolul despre Papa.*

Ce altă mărturie poate să se găsească cu privire la uzurparea autorităților divine și pretinderea naturii divine în împlinirea profeției, decât aceea care este dată în aceste citate romano-catolice? Cu siguranță că papalitatea era aceea pe care Daniel a văzut-o în viziunea de lângă marea cea mare, și despre care vorbește Pavel ca stând în Templul lui Dumnezeu și arătându-se pe sine că este Dumnezeu.

Comparați acest tablou cu Domnul nostru, care „măcar că avea chipul lui Dumnezeu, totuși n'a crezut ca un lucru de apucat să fie deopotrivă cu Dumnezeu, ci S'a desbrăcat pe Sine însuși și a luat un chip de rob, făcându-Se asemenea oamenilor. La înfățișare a fost găsit ca un om, S'a smerit și S'a făcut ascultător până la moarte, și încă moarte de cruce”. Filip. 2, 6—8.

T. M. F.

CINCI OBICEIURI BUNE

Oamenii formează obiceiuri, și apoi obiceiurile fac oameni. Cu toate acestea obiceiurile nu sunt pur și simplu rezultatul săvârșirii în chip repetat a unui lucru, cum s'a spus adesea. Ele sunt legate de instinct, așa după cum trunchiul copacului este legat de rădăcină. Chiar dela început, copiii au anumite obiceiuri primare. Pruncii au nevoie de anumite lucruri deosebite în viața lor, chiar înainte de a-și cunoaște mamele. Acesta este un bun înnăscut.

Obiceiurile sunt de foarte mare însemnătate. Cu adevărat ele sunt hotărâtoare pentru viață, pentru că îndrumă în mare măsură curentul simțimentelor noastre. Unii oameni au o așa mare teamă de obiceiurile rele, încât nu vor să cultive niciun obicei, nici chiar pe cele bune. În veacul nostru de nestabilitate sunt mulți cari par a nu avea obiceiuri fixe. Și dacă ei nu-și întăresc bine pânzele, ei călătoresc la voia întâmplării. La fel și în lucrurile spirituale, este mare

nevoie de anumite obiceiuri bine dezvoltate.

În rândul întâi este obiceiul rugăciunii. Nu este vorba aci de carte de rugăciuni. Citirea de rugăciuni din carte face din rugăciune o bătaie de joc. Numai atunci ne rugăm când ne întreținem personal cu Dumnezeu în inimile noastre. Totuși aceasta este un lucru de așa natură, încât este nevoie de un anumit timp, un anumit scop și chiar un anumit spirit pentru rugăciune. Obiceiul rugăciunii cuprinde în sine și altarul familiar. Orice cămin adventist trebuie să facă astfel ca altarul familiar să fie o parte din viața de rugăciune. O familie fără cult, este în realitate o familie fără Dumnezeu. Dar lucrul cel mai de seamă în obiceiul rugăciunii este comuniunea zilnică și serioasă a sufletului cu Dumnezeu. Aceasta trebuie să devină o parte așa de integrală din viața noastră spirituală încât să fie un adevărat obicei de a ne ruga.

Al doilea obicei care trebuie amintit

este obiceiul Bibliei, nu numai o lectură zilnică a Bibliei, ci o adevărată meditare asupra cuvântului lui Dumnezeu; călăuzirea prin anumite versete din Biblie. Puțini sunt oamenii cari să nu citească ceva în fiecare zi. Acesta este un obicei al 'lor. La copiii lui Dumnezeu trebuie să fie o regulă neschimbătoare, un obicei care nu trebuie lăsat niciodată, anume acela de a citi Biblia zilnic. Noi avem obiceiuri de a mânca, obiceiuri cu privire la timp, loc și felurile de mâncare pe cari le folosim. Obiceiul de a citi Biblia este cu mult mai important decât chiar obiceiul de a mânca.

Al treilea obicei al tuturor membrilor mișcării adventiste este obiceiul Mărturiilor. Domnul ne-a vorbit prin Spiritul profeției. Avem mare nevoie de aceste Mărturii. Niciodată n'am găsit pe un predicator adventist sau pe un membru care să aibă succes în lucrurile de credință, care n'a avut plăcerea să studieze Mărturiile. Noi nu trebuie să le cetim la

întâmplare, ci sistematic, la rând. Noi trebuie să avem ore hotărâte în fiecare zi când să căutăm solia care ne este trimisă prin Spiritul profetiei. Fără obiceiul *Mărturiilor*, biserica rămășiței va fi găsită prea ușoară.

Mai este încă un alt obicei pe care mulți Adventiști mai vechi îl au și pe care membrii mai tineri trebuie să și-l formeze. Este vorba de obiceiul *Curierului Misionar*. Prin această revistă Dumnezeu vorbește acestui popor. În paginile ei găsim solii din partea conducătorilor și misionarilor noștri cu experiență și evlavioși. În ea aflăm despre progresul lucrării. În ea atât tinerii cât și cei mai în vârstă sunt avertizați de primejdiile cari îi amenință. Prin apelurile ei serioase noi suntem îndemnați la o viață mai sfântă și la o mai mare

activitate misionară. Niciun membru care citește regulat această revistă nu se va descuraja pe cale și nu se va lăsa de adevăr.

Vom mai atrage atențiunea asupra unui obicei bun: *obiceiul de a ceti cărți bune*. Pe lângă puzderia de cărți cari se găsesc astăzi pe piață și nu sunt de vreun folos pentru progresul nostru, sunt o mulțime de cărți cari ne îmbogățesc cunoștințele și ne pregătesc mai bine pentru o viață folositoare. Pe primul plan trebuie să stea însă cărțile noastre denominaționale. Fiecare Adventist trebuie să citească o carte pe fiecare trimestru.

Dacă aceste cincisecizeci obiceiuri sunt cultivate cu grijă, vor aduce multă bucurie în sufletele noastre, și ne vor da tărie spirituală pentru luptele noastre zilnice.

L. H. C.

„Lucrul de care au nevoie membrii Comunității este de a-și lua gândurile dela greutățile lor neînsemnate, și să simtă o mare sarcină, un interes personal, pentru un suflet care este aproape să piară. Alegeți un suflet și încă altul, căutând zilnic călăuzire dela Dumnezeu, punând totul înaintea Lui în rugăciune stăruitoare, și lucrând cu înțelepciune divină”. — *„Mărturiile”*, Vol. 6, pp. 80. 81.

Puneți să se povestească unele experiențe despre rugăciuni cari au primit răspuns.

Luați raportul lucrării misionare în săptămâna trecută.

Un exemplu din trecut

5 minute misionare în Sabat

3 Aprilie, 1937.

Subiectul misionar: Săptămâna Mare.

Textul misionar: Neemia 4, 6.

„In biserica de azi este nevoie de bărbați ca Neemia — nu de bărbați cari numai se roagă și predică, ci de bărbați ale căror rugăciuni și predici sunt legate de un plan hotărât și serios”. — *„Serviciul creștin”*, p. 177.

Luați raportul lucrării misionare pe săptămâna trecută.

10 Aprilie, 1937.

Subiectul misionar: Indemnul neînvinș pentru mărturisire.

Textul misionar: Ioan 4, 28. 29.

„Indată ce femeia din Samaria, care vorbi cu Isus la fântâna lui Iacob găsi pe Mântuitorul, mai aduse și pe alții la El. Ea se dovedi o misionară mai cu succes decât chiar ucenicii Săi. Ucenicii nu vedeau nimic în Samaria care să arate că era un câmp incurajator. Gândurile lor erau pironite asupra unei mari lucrări care avea să fie făcută în viitor. Ei nu vedeau că chiar în jurul lor era o recoltă care trebuia strânsă. Dar prin femeia pe care o desprețuiau, un oraș întreg fu adus să asculte pe Isus. Ea aduse numaidecât lumina concetățenilor ei.

„Această femeie reprezintă lucrarea unei credințe practice în Hristos. Orice ucenic este născut în împărăția lui Dumnezeu ca misionar. Indată ce cunoaște pe Mântuitorul, dorește să-L facă cunoscut și altora. Adevărul mântuitor și sfântor nu poate fi închis în inima lui. Cel care bea din apa vieții, devine un iz-

vor de viață”. — *„Pe urmele Marelui Medic”*, p. 102.

Dă ocazie câtorva persoane să povestească experiențe din lucrarea misionară cu ocazia Săptămânii Mari.

Luați raportul lucrării misionare săvârșite în săptămâna trecută.

17 Aprilie, 1937

Subiectul misionar: Indem la mărturisire.

Textul misionar: Marcu 1, 45.

„Dacă Hristos locuiește în inimă prin Duhul Său, este cu neputință ca lumina prezenței Sale să fie ascunsă sau să se micșoreze”. — *„Schife istorice”*, p. 143.

„Primul indemn al unei inimi reinnoite este de a aduce și pe alții la Mântuitorul; și îndată ce cineva este condus la adevăr, el simte o dorință arzătoare ca aceia cari sunt în întunec să vadă lumina prețioasă care strălucește din Cuvântul lui Dumnezeu”. — *„Schife istorice”*, p. 181.

Dați ocazie ca cineva să spună o experiență despre „prima iubire”.

Luați raportul lucrării misionare din săptămâna trecută.

24 Aprilie, 1937

Subiectul misionar: Rugăciunea mijlocitoare.

Textul misionar: 1 Tim. 2, 1—4; Mat. 9, 36—38.

„Învățați să puneți credința la lucru, infățișând pe vecinii voștri înaintea tronului harului, și rugând pe Dumnezeu ca să miște inimile lor”. — *„Mărturiile”*, Vol. 8, p. 245.

„Aci își găseau adăpost mulți dintre Valdenzi, când erau izgoniți de către prigonitorii lor din văile adânci; dar iscoadele îi găseau numaidecât aci, și ostașii erau trimiși ca să-i nimicească. Lupta se dădea chiar pe locul unde erau așezați. Cu toate că Valdenzii erau puțini la număr, țineau piept o bucată de vreme, și apoi, încercând să scape, cea mai mare parte dintre ei erau masacrați cu cruzime. Doi răniți s'au refugiat spre stâncile cari se găseau la o mică depărtare de-asupra noastră, unde își tărau corpurile lor rănite printr'o trecătoare strâmă într'o peșteră de vreo câțiva metri adâncime.

„Dar spiritul satanic a izgonit sentimentul uman din inimile urmăritorilor lor, cari i-a dus să născoască planuri de a omori pe acești oameni răniți pe cari nu puteau să-i prindă. Lemne și frunze erau îngrămădite la diferite crăpături de stânci, li se dădea foc, și prizonierii pieureau sufocați. . . . Într'o astfel de cavernă au pierit mai mult de trei mii de Valdenzi, cari formau toată populația văii Loysei”.

„Această experiență, între multe altele de un caracter asemănător, ne va ajuta să ne facem o idee de ceea ce au îndurat Valdenzii din pricina adevărului. Groaza, jalea și moartea însoțeau pretutindeni pașii persecutorilor lor. Sate întregi erau date pradă flăcărilor. Nici peșterile, din câte am văzut, nu puteau să ofere ocrotire mulțimilor cari căutau refugiu în ele. Când focul aprins la gura vreunei din aceste locuri de retrageră înceta de a mai arde, totul era liniștit înăuntru”. — *„Schife istorice despre Misiunile Externe ale Adventiștilor de Ziua Șaptea”*, p. 239—241.

PAGINA GOSPODARULUI

Ce să faci un bun gospodar pe luna Aprilie

Iar acum bunule gospodar, așa cum scriam aci la pagina gospodarului pe luna Martie, să mai amintim câteva lucrări necesare a fi aduse la îndeplinire, între multe altele, de bunul gospodar, pe luna Aprilie. Dar bunul gospodar să nu uite însă delă început, că oricât de rațional ar lucra el brazdele, dacă nu va avea binecuvântarea lui Dumnezeu. rezultatul va fi departe de a fi prea mănos. De aceea, delă începutul acestei luni, bunul gospodar nu va uita să-și îndrepte fără încetare rugăciunile lui către Acel care trimite la timp ploaie, căldură, etc. Astfel dacă gospodarul va porni delă începutul primăverii și apoi dacă se va sili că să-și lucreze brazdele lui cât mai bine, ce minunat și îmbucurător va fi pentru el când va veni timpul să strângă mănoasele roade!

Odată cu sosirea acestei luni, putem zice că am ajuns iarăși — cu ajutorul lui Dumnezeu — la zilele de adevărată primăvară, și odată cu venirea ei a sosit și vremea când bunul gospodar să-și folosească tot timpul lui pentru lucrările ce trebuie făcute afară. Dar gospodarul să nu uite că după felul cum se va sili să folosească această lună, putem într-o bună măsură să zicem, că va depinde recolta ce o va aștepta.

Iată acum în rezumat și lucrările ce urmează a fi făcute în această lună a lui Aprilie.

Gospodăria generală

La începutul acestei luni, bunul gospodar va termina cu lucrările despre cari am scris la pagina gospodarului din revista „Curierul Misionar” No. 3. În afară de acest lucru, tot în această lună trebuie terminat cu facerea curățeniei la toate clădirile, văruierea grajdurilor pe dinafară, dacă în luna Martie, din cauza înghețului n'am putut să facem acest lucru. Văruierea tuturor clădirilor, acest lucru pe lângă că e frumos, e și sănătos căci în curând vor veni căldurile cari, dacă ne vor găsi cu grajdul și alte clădiri murdare, acestea ar putea deveni cuiburi ale diferitelor boale infecțioase din cauza murdăriei lor. Gospodina va termina și ea cu facerea curățeniei radicale înăuntrul casei de locuit. Va îngriji cloștile puse în luna Martie

și de puii ce vor fi scoși. Cea mai mare îngrijire la aceste viitoare galițe va trebui dată în primele săptămâni până când ele prind putere. Câci de felul cum ei vor porni în creșterea lor vom avea mai târziu găini mai mult sau mai puțin sănătoase. Să nu se uite a fi bine curățit și văruiet cotețul cu var alb.

Tot în luna aceasta trebuie curățite bine pivnițele unde avem zarzavaturile și cartofii, precum și silozurile de sfeclă. Dacă ni s'au terminat aceste lucruri să nu amănăm ci să curățim cât mai repede locul unde au fost ele de toate cele ce se mai găsesc acolo stricate, lăsând apoi locul expus aerului pentru a se usca bine. Bunul gospodar va pregăti ultimele semințe ce mai are de semănat. Iar fânul ce-l mai are pe podul grajdului sau în șuri, e foarte bine dacă-l scoate puțin la soare alegând bine pe acel stricat, la care mai bine e să renunțe decât să-l mai dea la vite, căci paguba e mult mai mare când nu ne îndurăm de o furcă două de fân acum, dar vom avea mai târziu vite cari vor suferi tocmai din cauza acestor nutrețuri. Dacă omul nu poate mânca alimente stricate fără a se îmbolnăvi, trebuie să ne gândim că același rezultat va avea și fânul stricat asupra prețioaselor ajutoare la lucru ale bunului gospodar.

Vitele

În luna aceasta pe unele locuri vitele încep a fi scoase la iarbă. Vitele ce dorim a le folosi la lucru, trebuie ținute mai mult în grajd dându-le o hrană cât mai bună căci știut este că iarba tânără nu le va putea da puterea de care ele vor avea nevoie când vor fi puse la jug. Vitele în gestație trebuie bine hrănite și îngrijite. Vițeii mici trebuie bine hrăniți. Mulți fac o mare greșală nelăsându-le acestor vițeii lapte suficient pentru hrană, iar mai târziu se miră de ce nu le merge bine. Recomandăm ca vitelor să nu li se dea niciodată hrană în iesle mai ridicate decât pieptul lor. Pe cât posibil aceste iesle să fie aranjate ceva mai jos. Unii dau hrană vitelor cornute din grătare ridicate, în care caz vitele sunt forțate să ridice capul sus pentru a putea mânca, din care cauză adesea ele devin încovoiate de spinare.

În grajdurile unde stau vitele peste noapte, bunul gospodar va ține o bună

curățenie punând paie uscate la vite, căci acum se vor produce călduri mari în grajduri, ceea ce va aduce descompunere de diferite săruri. Dacă sub picioarele vitelor lăsam paie murdare, lucrul acesta le va ataca picioarele, producând boala „dorul de picioare”, lucru ce poate fi ușor evitat printr'un așternut uscat și curat.

Dacă această boală totuși s'a ivit, se vor face la picioarele vitelor băi cu apă caldă în care, mai întâi să fie pusă creolină, puțină piatră acră și piatră vânăță sau cu tinctură de iod.

O mare greșală se mai face de unii gospodari dând furage stricate la vite, pentru a face, cred dânsii, prin aceasta o economie. Bunul gospodar știe că acest lucru mai mult ca sigur va pricinui îmbolnăvirea vitelor. La cai, se va ivi foarte repede boala „tignafesul și colici”.

Grajdurile trebuie mereu aerisite căci căldura degajează mult amoniac din udul vitelor, care apoi în legătură cu praful delă fân și alte murdării atacă ochii vitelor cari vor începe să lăcrămeze, provocând adesea boala „Conjunctivită bovină”. Bunul gospodar de cu vreme a despotcovit vitele de potcoavele de iarnă, lăsând un timp oarecare unghia liberă pentru a se vindeca, căci în curând vor trebui puse potcoavele pentru vară. Nutrețul verde trebuie dat cu măsură, pentru a nu produce umflarea vitelor. Înainte de a trimite vitele la pășune, e bine să li se dea puțin nutreț uscat. Se mai recomandă apoi, ca vitele să fie frecate la gură și picioare cu sare și funingine.

Curtea

În curte bunul gospodar se va îngriji să aibă o bună curățenie tot timpul. Seara când se înapoiază delă lucru nu va lăsa îngrămădite prin curte carele, plugurile sau instrumentele ce le-a folosit la lucru, ci va căuta a le pune pe fiecare la locul lor. Gunoiiul să fie bine păstrat strâns la un loc. Lângă cotețul găinilor să existe un vas cu apă pentru pasări, vas care trebuie spălat cât mai des, punându-se la dispoziție găinilor și un bulgăre de pucioasă, care evită microbii diferitelor boale, mai ales în timpul clocitului. Bălțile de prin curte trebuie secate și astupate neîntârziat, pentru că ele vor deveni mai târziu, cuiburi de microbi. Să nu se facă pentru rațe gropi lângă fântânile de apă. Din curtea bunului gospodar nu va lipsi niciodată câte un cireș, dud (frăgar), tei, etc., cari vor produce multă bucurie copiilor și ne vor oferi și alte multe foloase, pe lângă podoaba ce o vor da curții și umbra lor în timpul verii.

Bunul gospodar nu va uita să mai aducă între timp și câteva căruțe de nisip, pentru a-și nivela bine curtea de toate gropile. Pentru vite, de asemenea, va face jghiaburi din cari ele să fie adăpate. Aceste jghiaburi trebuie păstrate foarte curat în tot timpul.

Grădina de pomi

Pomii mai bătrâni pe cari bunul gospodar, așa cum scriam în numărul trecut al revistei „Curierul Misionar”, i-a curățit bine, trebuie stropiți înainte de înflorit și după înflorire, cu soluția „Kermocid” pentru pruni, 7 kgr. la 100 litri de apă și soluția „Nasproseen”, pentru meri, peri, etc., 3 kgr. la 100 litri apă, sau cu lapte de var amestecat cu piatră vânăță. În felul acesta îl vom putea feri de insecte. Se continuă cu plantatul pomilor la care nu trebuie bunul gospodar să uite a ține seamă că nu este destul numai ca să-i îngroape în pământ. Se fac uneori greșeli mari în această privință, dar un bun gospodar va ține seamă că, pentru a avea o bună recoltă de fructe, trebuie să țină seama la plantarea pomilor și de următoarele reguli: a) alegerea unui bun pământ; b) locul în care dorim a planta pomii fructiferi trebuie să fie pe cât posibil ferit de vânturi; c) să nu se planteze pomii fructiferi în locuri prea umede, terenuri prea argiloase, sau pietroase. Dar ori cum ar fi pământul, el trebuie lucrat mai dinainte. Se vor face gropile cu câteva luni mai dinainte. Ele vor fi de 1 m. — 1,50 m. în diametru și cel puțin 0,75 de cm. în adâncime. Cu cât pământul va fi mai sărac, cu atât vom face gropile mai la suprafață și invers. Să se țină seama la facerea gropilor ca pământul care a provenit dela primul hârlet să fie pus separat, cu acesta vom acoperi rădăcinile pomilor când îi vom planta, iar cu restul de pământ ce vom scoate de mai jos vom astupa restul groapei. Adâncimea la care vom îngropa pomii să nu fie nici prea mare dar nici prea mică. Pomul se va pune în așa fel, ca gâtul rădăcinilor să vie la suprafața pământului, așezându-l cu altoiul spre miază-zi. Când suntem gata a pune pomul în pământ se vor tăia cu un cosor rădăcinile cele mai stricate, tăietura să fie piezișe cu fața în jos. Se va evita pe cât posibil punerea unui pom tânăr în locul unuia bătrân. Mai înainte de a pune pomul se va bate în groapă un tutore de care vom lega pomul. Un mare rol joacă și alegerea pomilor. Nu se va pune orice pom în pământ ci să căutăm pomii sănătoși, cu tulpina dreaptă, și destul de groasă, dar nu prea groasă, și coaja netedă. Apoi să fim bine încredințați de varietatea pomului și să nu

căutăm a pune varietățile de pomi cari nu merg în localitatea noastră. Bunul gospodar se va grăbi cu pusul pomilor cât mai de vreme ca să nu-l apuce vânturile cari usucă pământul. După ce pomii s'au pus, potrivit cu timpul, ei trebuie udați, iar din când în când săpați pentru a rupe scoarța ce se formează la suprafața pământului.

În luna aceasta se fac altoirile în uscat, altoiri sub coajă. Sunt mai multe felurile de altoiri de primăvară, dar cel mai obișnuit și mai reușit este sistemul de altoire sub coajă, care se poate aplica atât la pomii tineri, cât și la aceia mai în vârstă, la cari putem pune 2—3 sau chiar și patru mlădițe. Se poate folosi acum în primăvară și altoirile triunghiulare pentru cireși. Apoi altoirile în despicătură, a-propiere, scaun, etc. Mai jos vom descrie ceva din altoirile în coajă. Se vor lua altoi tineri și sănătoși de varietăți bine cunoscute. Pomii din cari am luat acești altoi să fie și ei sănătoși și nu prea bătrâni. Rămurica ce dorim a o

Un exemplu de tăietură și legătură la altoirea sub coajă.

folosi ca altoi să aibă 2—3 ochi sănătoși. Cu un cuțit anumit tăiem rămurica în partea de jos în formă de pană dar cu o singură față. Pe cât posibil tăietura să fie făcută în dreptul unui ochiu (mugure). Port-altoiul se retează la înălțimea ce dorim a face în așa fel ca tăietura să fie dreaptă. Cu ajutorul briceagului de altoit se face o deschizătură în coajă de aceeași lungime cu lungimea tăieturii mlădiței altoi. Apoi se introduce rămurica altoi în despicătură, în așa fel ca ea să alunecă înăuntru, până ce ajunge începutul tăieturii altoiului pe port-altoi. Legăm apoi bine despicătura cu un fir de rafie dar el să treacă odată și pe deasupra mugurelui. Apoi ungem cu ceară de altoi pregătită în felul următor: 800 grame sacză 60 gr. pământ roșu, 40 gr. seu de viță, 20 gr. ceară de albine curată, 40 gr. cenușă măruntă, și 40 gr. făină de grâu. Se topecsc toate într'un vas și după ce

au luat forma lichidă se toarnă într'un vas cu apă rece unde lichidul se va strânge în bulgăre, folosind apoi din el cât avem nevoie. În cazul când nu putem procura cele de mai sus, mai putem unge locul amintit și cu smoală, deși cel mai bun lucru este ca să se folosească ceară de altoit. Altoiul va rămâne legat până ce s'a prins bine și rana s'a vindecat, după aceea îl vom sprijini de un tutore.

Grădina de zarzavat

În grădina de zarzavaturi se începe cu plantarea răsadului. Bunul gospodar va avea grijă ca bruma să nu strice răsadul. Dacă timpul este prielnic se poate semăna mazărea, morcovii, ridichile și ridichile de lună, țelină, spanac, salată de diferite varietăți, ceapă, se pot răsădi pătlăgelele roșii, dar trebuie cu multă grijă păzite de brumă. Fasolea, dovlecii (bostanii), pătlăgelele vinete, dar acestea trebuie de asemenea păzite cu multă grijă de brumă, învelindu-le cu puține paie. În a doua jumătate a lunii putem pune bobul, castraveții, bamele, linte, fasolea țucără, etc. Toate acestea bunul gospodar le va pune într'un pământ ce fusese mai dinainte bine pregătit, fiind bine îngrașat cu gunoi. Terenul să fie pe cât posibil adăpostit de vânturi. Se curăță bine locul de paie provenite dela gunoiul din grajduri, apoi se sapă și pe urmă se fac straturile sau cuiburile pentru pus zarzavaturile. Bunul gospodar nu va uita însă să îngrijească de straturile semănaute din luna Martie, cari sunt deja răsărite; ele trebuie plivite de buruieni și la nevoie săpate.

Semănăturile de toamnă

Dacă s'au ivit buruieni ele trebuie plivite mai înainte ca unele din ele să fi produs sămânță. Pe locurile mai joase, dacă din cauza ploilor s'au format bălți, trebuie făcute șanțuri pentru scurgerea apei. Când șanțurile nu le putem face din cauza poziției terenului, facem o groapă pe răzor de 1—1,50 m. în diametru, adâncind-o până ce dăm de un teren nisipos, după aceea umplem groapa cu pietre mai mari la fund iar pe deasupra punem pietriș mai mărunt. În felul acesta vom putea face ca apa să se scurgă în pământ.

Stupii

Trebuie făcut la stupi un control serios pentru a vedea cum se prezintă populația din fiecare colonie. Să vedem dacă regina a depus ouă, să vedem dacă nu cumva un stup are faguri mucegăiți, cari trebuie imediat scoși din cutie și înlocuiți cu alții sănătoși. Să vedem dacă

vreo familie nu a rămas besmetică, etc. — Pe la jumătatea lunii Aprilie când florile se înmulțesc pretutindeni, mărîm urdinișul în așa fel ca el să aibă circa 15 cm. deschidere, dar nu mai mult. Când vom vizita acum stupii, trebuie să depunem multă atenție pentru ca să preîntîmpinăm furțișagul. Stupii trebuie acum controlați pentru a vedea cum se prezintă puietul, dacă nu cumva este atins de vreo boală. Trebuie să observăm acum care este puterea fiecărei colonii, și dacă nu cumva este nevoie de ceva miere de dat la unii stupi, căci luna aceasta este una în care se consumă multă hrană. Bunul gospodar va înlătura ramele cu prea multe celule de trântori, sau cele cu polen stricat. În sfârșit apoi vom rade bine pereții stupilor și stîngiile de sprijin ramelor de făgurași și de propolisul care s'ar găsi pe pereții lui. În timpul vizitei în stupi urdinișul să fie micșorat așa încît să nu fie mai mare de 4—5 cm. lăsându-l așa circa 1—1 jum. oră după vizita făcută în stup. Cel mai potrivit timp pentru făcut vizita în stup, va trebui să știe bunul gospodar că este dela ora 2 jum. după amiază către seară, căci albinele nu sunt așa de multe afară în acest timp și deci primejdia furțișagului nu este așa de mare.

Bunul gospodar nu va uita ca să semene ceva plante melifere ca: Hrișcă rapită, muștar galben, trifoi de huban, etc; din ele albinele vor strînge multă miere.

Ogoare

În luna aceasta se seamănă ovăzul în locul prevăzut pe programul ce bunul gospodar și l-a făcut din timp, cam în felul cum scriam în pagina gospodarului din luna Martie.

Înainte de a semăna ovăzul, vom trata sămînta cu „formalină”, aceasta fiind foarte bună contra tăciunelui de ovăz, care adesea produce mari pagube. Soluția aceasta o găsim în comerț. Ea se amestecă bine cu apă și se tratează apoi sămînta. De asemenea acum se pune și porumbul, de sigur într'un loc bine pregătît și ceva gunoit din timp. Mai înainte de a pune sămîntele în pămînt, ele trebuie saramurate cu o soluție de piatră vînată amestecată cu lapte de var. E timpul apoi pentru semănatul inului. Se seamănă apoi orzul, secara de vară, grîul de primăvară, mazărea, mazări-chea, trifoiul, se pun napii, cartofii, etc. Bunul gospodar a pregătît din vreme terenul pentru toate aceste sămînaturi. El l-a arat destul de adînc din timp, la gunoit bine și ce mult va fi răsplătît acest lucru la timpul recoltei! Toate aceste sămînaturi trebuie făcute din timp pentru că o întîrziere cît de mică va

putea să aibă urmări mari pentru timpul recoltei.

Mai scriam apoi bunului meu gospodar în scrisoarea noastră din luna Martie apărută în pagina gospodarului și aminteam că pe lângă casa lui mai le stă foarte frumos și florilor. Dar bunul gospodar știe cît de bine se va simți el cînd pe prispa casei lui și pe lângă casă va avea gîlste și o mică grădiniță cu flori. Ele vor aduce multă mîngăiere sufletului său dacă cumva s'ar putea întîmpla ca vreo bejanie să se abată peste casa lui, și apoi chiar în zilele cînd mai stă și el să se odihnească cîte o leacă de timp în urma unor zile întregi de lucru. Ei bine, în luna aceasta este timpul cînd să semene bunul gospodar florile ce dorește a le avea pe lângă casa lui precum și acele ce le arătăm și în scrisoarea noastră din luna Martie. Aminteam acolo că acele flori și cu încă multe altele, sunt bune ca medicamente. La timp potrivit vom arăta mai pe larg acest lucru. După data de 1 Aprilie se pot desgrota trandafirii și lega pe araci. Puteam planta rădăcinile de dalii. După ce pămîntul nu mai îngheață putem scoate garoafele, mușcatele, etc. și le punem în pămîntul aranjat mai dinainte.

Sfaturi diverse

Pămînturile prea nisipoase se pot îngrișa semănînd pe ele porumb sau alte plante de acest fel, iar după ce a crescut de 40 cm. înainte de a-i da spicul, cînd este încă bine verde, îngropăm sub brazdă. Bunul gospodar pe lângă toate acestea nu va uita să semene ceva nutrețuri pentru vite, și ce bine vor prinde la iarnă mai ales la vitele cu lapte și la cele pentru muncă.

Vitel ce au paraziți intestinali, le putem da căței de usturoiu cam dela două căpățâni: se sdrobesc bine iar tocătura se va pune într'un litru de lapte, amestecăm bine și puțin cald se dă pe gâtul vitei cu ajutorul unei sticle (Din Revista „Agricultura Nouă”. Cluj.)

Legumele un bun medicament

Pe lângă toate vitaminele ce le conțin, ele pot servi și ca medicamente. Varza este excelentă contra boalelor de piele, morcovii și roșiile vindecă arsurile și acreala din stomac, anghinarea, frigurile și diabetul, ceapa înlătură cancerul, muștarul desinfectează intestinalele, spăranghelul calmează palpitațiile inimii, iar morcovii ajută la vindecarea boalelor de ficat. (Din revista „Agricultura Nouă” Cluj.)

Dar de data aceasta să ne oprim bunule gospodar, căci nu ne mai permite spațiul. Au mai rămas multe, dar în nu-

merele viitoare ale revistei „Curierul Misionar”, vom mai scrie. De aceea nu uita ca să ceri la timp această revistă, și dacă iubești pe vecin sau pe un prieten ce-l ai în comună, sfătuește-l să-și procure și el un abonament la această revistă.

Iar acum bunule gospodar, planurile sunt făcute de om, spune Sfânta Scriptură, dar împlinirea lor o hotărăște Domnul, de aceea nu uita ca în orice clipă să-L rogi pe El ca să-ți binecuvînteze țarina ce o muncești, și nu uita apoi ca printre altele să-ți cultivi și ogorul inimii tale. Iată cît de mult am scris despre tot felul numai pentru corp, dar să spunem ceva și despre sufletul nostru. Bunul gospodar, credem, nu va uita ca pe lângă toate celelalte, în fiecare zi, să citească cîte un rînd două în Sfânta Scriptură, rînduri cari-i pot fi călăuză pentru întreaga zi de muncă.

Și acum bunule gospodar, puneți încrederea în Bunul Dumnezeu, cere sfatul și ajutorul Său în toate lucrările ce ai de făcut și cu ajutorul Lui ne vom întîlni pe luna Mai, la pagina gospodarului, cînd vom mai scrie și alte lucruri.

Brașov.

I. I. Dănețiu.

Lucrarea unei mame creștine

Nicio lucrare nu poate să egaleze pe aceea a unei mame creștine. Ea își face lucrarea fiind conștientă de ogor ce înseamnă să-și crească copiii după sfaturile și îndemnurile Domnului. Cât de adesea simte greutatea poverii sale mai grea decît poate să o suporte! Și atunci, cît de prețios este privilegiul de a aduce totul la picioarele iubitului său Mîntuitor în rugăciune! Ea își poate pune povara la picioarele Sale, și poate găsi în prezența Sa o țârie care o va sprijini, și-i va da bucurie, nădejde, curaj și pricepere în ceasurile cele mai grele. Cât de dulce este pentru mama îngrijată să știe că are un așa Prieten în toate greutățile ei!

Dacă mamele ar merge la Hristos mai des, și s'ar încrede în El mai pe deplin, poverile lor ar fi mai ușoare, și ele ar găsi odihnă pentru sufletele lor. — E. G. White, în „Reformatorul sanitar”, Iulie, 1877.

Nu uitați să comandați cartea „Experiențe și Viziuni”, o lucrare de cea mai mare valoare, din neprețuita serie a scrierilor sorei E. G. White. Broșată 90 lei iar legată 130 lei.

Cursul de cetire pentru toți slujbașii Comunităților

Fiecare slujbaș va studia acasă cartea: „Manualul Comunității”, iar în al treilea Sabat după amiază se va face în Comunitate o examinare a secțiunilor studiate în acea lună. Această examinare va fi condusă de predicatorul sau presbiterul Comunității.

Pentru ca recapitularea celor studiate să fie mai ușoară, ne vom conduce după întrebările formulate în această rubrică, ce va apare lunar și potrivit cu progresul studiului ce-l vom face în cărțile: „Manualul Comunității” și „Mărturi” Volumul II.

Iubiții noștri frați membri și slujbași ai Comunităților sunt rugați să-și procure prin Cercurile Misionare aceste două cărți importante.

Planul de organizație Întrebări. Secțiunea I

1. Cu ce este asemănată Biserica lui Hristos?
2. Se poate lipsi Biserica lui Hristos de organizație?
3. Cum este organizată Biserica lui Hristos din timpul din urmă, pentru ca să poată duce Evanghelia în toată lumea (Mat. 24, 14)?
4. Care este autoritatea cea mai înaltă în organizația mondială? La ce slujește ea?
5. Cum sunt aleși slujbașii? Ce fel de bărbați trebuie să fie delegații trimiși?
6. Care este datoria delegaților?
7. Organizații cu dela sine putere au ele vreo valoare înaintea lui Dumnezeu?

Secțiunea II. — Datoriile slujbașilor

1. Ce pregătire morală și religioasă trebuie să aibă aceia cari sunt chemați să fie aleși în vreo slujbă?
2. Cui îi este încredințată o Comunitate ca s'o păstorească și s'o păzească?
3. Ce datorii are fiecare membru față de predicatori și oricare slujbaș? Ebrei 13, 7.
4. Cum trebuie să fie presbiterul pentru ca să poată fi întărit prin bincuvântare?
5. Ce raporturi trebuie să fie între presbiteri și predicatori?
6. Cum trebuie să fie diaconii?
7. Care este datoria diaconilor?
8. Care este datoria diaconeselor?
9. Care este datoria secretarului Comunității?

10. Care este datoria casierului Comunității?
11. Toți slujbașii Comunității fac parte din Comitetul Misionar; deci la ce lucrare trebuie să conducă ei întreaga Comunitate?
12. Cum este organizată Școala de Sabat?
13. Ce răspundere are fiecare slujbaș?
14. Cum se numește organizația tineretului din fiecare Comunitate?

15. Cari sunt slujbașii Cercului M. V.?
  16. Ce datorie are fiecare slujbaș al Cercului M. V.?
  17. Care este formula de legământ a fiecărui tânăr M. V.?
  18. Părinții trebuie să fie organizați și ei în Cercul Părinților?
  19. Care este datoria Cercului Părinților?
  20. Cari sunt atribuțiile Cercului Tabita?
  21. Cum se fac alegerile de slujbași în Comunitate? Numește fiecare slujbă din organizația unei Comunități!
- Toți acei slujbași cari vor studia cu succes aceste cărți din cursul de lectură pentru slujbași și vor dovedi interes în a răspunde la aceste întrebări, vor primi un certificat la finele anului.

ANUNȚURI

Invităm pe toți tinerii și tinerele Comunităților noastre, fie membri sau prieteni, să se înscrie cu toții în Cercul Misionarilor Voluntari în Comunitățile unde fac parte, și să-și comande cartea „Experiențe și Viziuni”, cum și „Viați de oameni”, pentru cursul de lectură. Celor ce vor lua parte la acest curs, pentru cartea „Experiențe și Viziuni” li se acordă un rabat de 10 la sută, iar pentru cartea „Viați de oameni”, un rabat de 30 la sută.

Cărțile acestea să fie studiate de către tineri, iar apoi, la finele anului se va depune un examen după o regulă dată la timp. Toți cei ce vor răspunde bine la examen, vor primi un certificat de izbândă, ca amintire.

I. Reit

Vă puteți procura cu preț de reclamă, mai ieftin cu 20% acum

decât în timpul sezonului, următoarele: Prese pentru făguri, Centrifugă (extractor de miere din făguri) separatoare, afumător, măști, rulete, sarmă, și altele. Cereți prospect.

Iosef Tonchevici Cuza-Vodă
175, Piatra-Neamț.

Caut de urgență un lucrător lăcătuș-mecanic cu Sabatul liber.

A se adresa: Iosef Tonchevici,
Cuza-Vodă 175, Piatra-Neamț.

Se aduce la cunoștință fraților predicatori, lucrători angajați, că Uniunea le-a acordat în mod gratuit pentru anul 1937: Curierul Misionar, Gazeta și Spicuitorul. Deci nu vor mai primi ca premiu pentru Campania de Toamnă alte abonamente.

Adormiți în Isus

Fratele *Constantin Dobre*, în etate de 38 de ani, membru al Comunității Cocrăști Colț, a adormit în Domnul în ziua de 8 Ianuarie, 1937. El a fost mulți ani presbiterul acestei Comunități, și a adus servicii laudabile lucrării din localitate. Trecerea lui la odihnă a lăsat multe inimi îndurerate, dar speranța în vederea viitoare, va micșora durerea celor rămași.

Fratele *Gheorghe Nistorescu*, în etate de 41 de ani, din Băicoi, presbiter al Comunității Tufeni, a adormit în Domnul în urma unei grele suferințe, în ziua de 27 Ianuarie, a. c. El a fost un creștin devotat și folositor lucrării, lăsând amintiri ce vor servi multora ca exemplu. La despărțire a lăsat speranța că la venirea Mântuitorului îl vor vedea toți credincioșii cari l-au iubit și regretă despărțirea sa.

Plocești

C. Popescu

Băiatul *Costică*, fiul fratelui Ioan Nițu, membru al Comunității Ferdinand I, a fost chemat de Domnul la odihnă pe ziua de 15 Februarie, 1937.

M. Diaconescu

Fratele *Ion N. Mitroi*, membru al Comunității Secara-Teleorman, în etate de 52 de ani, a trecut la odihnă în ziua de 21 Ianuarie, a. c. în urma unui accident nenorocit.

Năstase I. Părliteanu

Sora *Rada Cismaru*, în etate de 81 de ani, membră a Comunității Cerven-Teleorman, a fost chemată la odihnă pe ziua de 7 Ianuarie, a. c.

Sora *Ioana Gh. Străinu*, în etate de 44 de ani, membră a Comunității Cerven-Teleorman, a fost chemată la odihnă pe ziua de 31 Decembrie, 1936.

M. Caval